SENTEZ

Kitle faaliyeti mi dediniz?

Sayfa 08

Her siyaset, ideolojik bir duruşa işaret eder

Sayfa 09

29 Ekim'de çıkarılan 675 Sayılı KHK ile yeni bir saldırı dalgası yürürlüğe kondu. DİHA, JİNHA, Azadiya Welat, Evrensel Kültür, Tiroj'un da aralarında bulunduğu 10 gazete, 3 dergi ve 2 haber ajansı kapatıldı. Bir kez daha diyoruz ki; **özgür basın susturulamaz!**

Haftalık-106

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir — 2-8 Kasım 2016 — Fiyat: 1 TL — www.ozgurgelecek1.net

GÜNDEM

"Önce kadınları vurun" diyenlere cevap, kadın direnişidir

Sayfa 03

Halk iradesine sahip çıkıyor!

OHAL'in ikinci dönemi muhalif kesimlere dönük saldırıları artıran KHK'larla devam ediyor. DİHA, JİNHA, Azadiya Welat gazetesi, Evrensel Kültür, Tiroj gibi birçok basın kurumunu kapatan, rektörlük seçimlerini cumhurbaşkanlığına bağlayan kararnamede ayrıca siyasi tutsakların avukatlarıyla görüşmelerinde görüntülü-sesli kayıt alınması gibi hukuksuzluklar da devreye konuluyor.

Kısacası OHAL ile birlikte AKP, referandum sinyalleri verdiği başkanlık sistemini hali hazırda uygulamaya koymaya başlamıştır. TC'nin mayasında yer alan faşizm, bugün herhangi bir kılıf uydurulmaya bile çalışılmaksızın hayata geçirilirken Amed'de belediye eşbaşkanlarının gözaltına alınmasına karşı kadınların direnişi "OHAL'de ne yapmalı?" sorusunun cevabıdır.

EMEK

İZBAN ve İz Enerji'de TİS süreci greve götürüyor!

İZBAN emekçileri grev yolunda!

Sayfa 04

"Hakkımızı sonuna kadar savunacağız"

Sayfa 05

PUSULA

Muharrem Yiğitsoy görev bilincinin adıdır!

Sayfa 11

ATİK dava tutsaklarından Müslüm Elma'nın savunmasının "Emperyalizm ve Ortadoğu" başlıklı bölümünden...

Emperyalizm ve Ortadoğu-2

Analiz / 13

ÖZGÜR GELECEK'ten

BİR DAHA SÖYLÜYORUZ: Özgür basın susturulamaz!

27 Ekim günü İstanbul'da gözaltına alınarak Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen ve hem ailelerinin hem de avukatlarının görüşme çabaları karşılıksız bırakılan gazetemiz Dersim muhabiri Sinem Özkan ve Yeni Demokrat Kadın aktivisti Elif Kaya halen gözaltında... Özkan ve Kaya'nın ne gerekçe ile gözaltına alındığı bilinmemesine karşın politik ve devrimci kadın kimlikleri ile neden hedef alındıkları malumumuz...

Diğer yandan 29 Ekim'de çıkarılan 675 Sayılı KHK ile yeni bir saldırı dalgası yürürlüğe kondu. DİHA, JİNHA, Azadiya Welat, Evrensel Kültür, Tiroj'un da aralarında bulunduğu 10 gazete, 3 dergi ve 2 haber ajansı kapatıldı. Halkın gerçeklere ulaşmasının önünü kapatmak için elinden geleni yapan AKP, basın emekçilerini tutuklamakla "çözüme" ulaşamayacağını anlamış olmalı ki (!) son hamlesini kullanarak bunları kapattı. Heteroseksist–erkek egemen dille ve yalanla kuşatılmış burjuva medyaya karşı devrimci ve yurtsever basın olarak susmayacağız!

"Tutsakların sesinin dışarı yansımasını engelleyemezsiniz!"

OHAL ile birlikte hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine her geçen gün bir yenisi eklenirken tutsaklarla dayanışma için basın açıklaması yapmak isteyenlere ise yine OHAL gerekçe gösterilerek polis saldırısı gerçekleştiriliyor. OHAL ile devlet, tutsakların haklarını bir bir gasp ederken diğer yandan tutsakların seslerini dışarı taşımak isteyenleri engelliyor.

"Her koşulda tutsakların sesi olacağız"

"Tutsaklara OHAL darbesine izin vermeyelim" şiarıyla Silivri Hapishanesi önünde açıklama yapmak isteyen **Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi** bileşenleri 27 Ekim günü gözaltına alındı. İnisiyatif üyeleri, hapishane girişinde durduruldu. Kimlik kontrolünün ardından, OHAL gerekçesi ile eylemin yapılmasına izin verilmeyeceği söylendi. Yaşanan tartışma üzerine araçta bulunan 18 kişi jandarma tarafından gözaltına alınırken aralarında PŞTA üyelerinin de bulunduğu gözaltılar aynı gün akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

Gözaltına alınanlar, 28 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenleyerek saldırıyı protesto etti. İnisiyatif adına konuşan **Zarife Çamalan** yaşanan saldırıyı aktardı ve "*Tüm baskılara ve engellemelere rağmen biz her türlü koşulda sesimizi duyurmaya, içerideki tutsaklarımızın sesi olmaya, o duvarları parçalayıp dışarıyla içeriyi birleştirmeye devam edeceğiz*" dedi. Silivri Hapishanesi önünde okunması engellenen açıklamayı Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi üyesi **Abdülmelik Yalçın** okudu. Yalçın, OHAL ile birlikte cezaevlerinde baskıların arttığına dikkat çekerek, Silivri Cezaevindeki çeşitli işkenceleri anlattı.

Şirnex'te açlık grevi sürüyor!

Diğer yandan sokağa çıkma yasağının sürdüğü Şirnex'te bulunan Şırnak T Tipi Hapishanesi'ndeki tutsakların başlattığı süresiz dönüşümlü açlık grevi ise sürüyor. Daha önce koşullarından kaynaklı çıkan isyanda 2 çocuğun yaşamını yitirdiği hapishanede, siyasi tutsaklar 10 Ekim'den bu yana açlık grevinde.

Tutsaklar hapishane yönetimi ile defalarca diyalog yolu seçtiklerini ancak hiçbir şekilde kendilerine ulaşamadıklarını belirtiyorlar. Baskıların artarak devam etmesi üzerine tutsaklar, açlık grevine girdiklerini ve talepleri yerine getirilene kadar greve devam edeceklerini ifade ediyorlar. Diğer yandan devam eden açlık grevinden dolayı hapishane yönetimi tutsakları cezalandırma yoluna gidiyor; tutsak sayısı sürgünlerden kaynaklı 300'den 250'e düşmüş durumda. Sürgünlerin devam edeceği yönünde bilgi alınırken avukatlar, infaz koruma müdürleri eşliğinde müvekkilleri ile görüşebiliyor. Ayda bir kere olan açık görüş hakkı ise 2 ayda bire çıkarılmış durumda.

Hapishanede çıplak arama dayatması

Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'nde görüşe giden ailelere çıplak arama dayatılıyor. Avukatların müvekkilleriyle yaptığı görüşmelerde gardiyanlar tarafından notlara el konulurken Samsun Bafra'dan 4 kişinin ve Bolu'dan da 13 kişi ise Tekirdağ Cezaevi'ne hiçbir gerekçe gösterilmeden aniden yapılan sürgünlerde çıplak aramaya tabi tutuldu.

"Sinem Özkan ve Elif Kaya serbest bırakılsın!"

İzmir: Gazetemiz Dersim muhabiri **Sinem Özkan** ve YDK aktivisti **Elif Kaya**'nın gözaltına alınması İzmir'de basın toplantısı düzenlenerek protesto edildi.

Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Kadın ve Yeni Demokrat Gençlik tarafından düzenlenen basın toplantısı İzmir YAK-DER bürosunda gerçekleştirildi. Açıklama yapan Özgür Gelecek muhabiri **Egemen Özegemen** Sinem Özkan ve Elif Kaya'nın hangi koşul ve şartlarda içerde tutulduklarını bilmediklerini ve haber alamadıkları için endişelendiklerini dile getirdi.

YDK adına konuşan **Gözde Kaya**, Amed'de Gültan Kışanak'ın gözaltına alınmasından sonra kadınların direnişine değinerek, devletin orada ilk olarak kadınları hedef alarak yerlerde sürüklediğini ifade etti. Kaya, "*YDK aktivistleri Sinem Özkan ve Elif Kaya derhal serbest bırakılsın*" diyerek sözlerini tamamladı.

Son olarak konuşan Özgür Gelecek okuru ve Elif Kaya'nın kardeşi **İbrahim Kaya**, halkın iradesinin çiğnendiği, seçilmiş belediye başkanlarının bile gözaltına alındığı ve tutuklandığı bir ülkede yaşadıklarını ifade ederek, ailesi olarak Elif'in arkasında olduklarını vurguladı.

Tutsak YDG'li Turunç'un davası ertelendi

H. Merkezi: İstanbul'da Ümraniye Katliamı'nın 21. yılı dolayısıyla 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan eylemde gözaltına alınarak tutuklanan ve 7 aydır tutsak bulunan Yeni Demokrat Gençlik dergisi okuru **Taylan Turunç**'un 2. duruşması 25 Ekim günü Kartal Anadolu Adalet Sarayı'nda görüldü.

YDG'li Turunç, duruşmaya SEGBİS yöntemi ile katıldı. Savcılık makamı tarafından ceza istenen Turunç'un duruşması 12 Aralık'a ertelenirken, YDG ve Özgür Gelecek okurları da mahkemeye katılarak Turunç'a destek verdi.

"Önce kadınları vurun" diyenlere cevap kadın direnişidir

Kadınların politikleşmesine, politika üretmesine, mücadelenin her safhasında yer alarak ayağa dikilmesine, yazmasına, kendi tarihini ve kültürünü yazmasına en az DAİŞ'in arkaik yöntemlerinde açığa çıktığı kadar düşman olan TC devleti de bugün "Önce kadınları vurun" talimatını yerine getiriyor.

OHAL'in etki edeceği alanlardan birinin kadın ve LGBTİ mücadelesi olduğu, kadınların senelerdir verdiği mücadelenin kazanımlarının hedef alınacağı sürecin başından beri biliniyor, kadın ve LGBTİ kurumları bunu tartışıyor ve buna karşı kazanımlarına sahip çıkma eksenli bir mücadele yürütüyorlardı. Erkek egemen devlet gerçekliği son bir yıl içerisinde bu konuda çok ciddi adımlar atmış ve dirençle karşılaşınca geri adım atar gibi yapmıştı ancak, kadınlar da biliyordu ki, bu geri adım atma taktiği sokakta verilen örgütlü ve güçlü bir mücadele olmadığı müddetçe daha ciddi bir şekilde yeniden gündeme gelecekti.

Bu mücadelenin en önemli kazanımlarından biri Kürt kadın hareketinin militan ve çok ağır bedeller karşılığı verdiği mücadelesinin ivmesiyle yakalanan eşbaşkanlık sistemi, belediyelerde kadın merkezileri vb.di. Ancak Türkiye Kürdistanı'nda DBP'li belediyelere dönük atanan kayyumların ilk yaptığı iş, eşbaşkanlık sistemini yok saymak, açılan kadın merkezlerini ve kreşleri kapatmak oldu. Kayyumların, Kürt kadın mücadelesinin deneyimlerini hedeflediği ve kadınların toplumsal kazanımlarına göz koyduğu örneklerden biri de Cizîr oldu.

Neredeyse yok edilmiş bir kentin kadın birikimine, tarihine de göz koyan erk-ek devlet, belediyeye bağlı "**Sitiya Zin Kadın Danışma Merkezi**"ni kapatmakla kalmayıp kapısına nefretini kusarcasına duvar ördü. Bununla da yetinmedi; buranın çalışanlarını görevden alıp temizlik işlerine, yani erkek egemen zihniyetin, patriarkal sistemin kadına reva gördüğü; eşitsiz toplumsal cinsiyet rollerine "uygun" bir işe verdi! Yoksul ve emekçi Kürt kadınlarına politika yapmanın kapısını duvarla örerken, "hadi işine bak, temizliğini yap" denilerek kadın mücadelesine de kayyum atamaya çalıştılar.

Kadın birikimi ve direniş tarihi hedefte

OHAL'in güçlendirdiği erk-ek devletin kadın birikimine, tarihine göz koyduğu (özelde de Kürt kadın mücadelesinin) örneklerden biri de Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı **Gültan Kışanak**'ın, eşbaşkan **Fırat Anlı** ile birlikte gözaltına alınması oldu. Eşbaşkanlık sistemini tanımamasına karşın belediyelere dönük saldırılarında eşbaşkanlık yapan tüm Kürt siyasetçileri hedef alan, gözaltı ve tutuklama saldırılarından bağımsız tutmayan devletin Gültan Kışanak'ı gözaltına alması, bu politikasının bir devamı elbette… Ancak 9 Ocak 2013'te Paris'te bir MİT elemanı tarafından 2 kadın yoldaşı ile katledilen Sakine Cansız gibi Gültan Kışanak ile hedeflenen de Kürt mücadelesinin kadınlarda somutlanan mücadele deneyimi ve tarihidir.

Gültan Kışanak, bir bütün Kürt ulusal özgürlük mücadelesi ile özdeşlemiştir ve ödediği bedellerle bu hareketin önemli kadrolarından biridir. Gültan, Kürt mücadelesinin sıçrama noktalarından biri olan Diyarbakır Zindanlarında işkenceden geçmiş, 80'li ve 90'lı yıllar boyunca Kürt özgür basını yaratma, koruma ve geliştirme mücadelesinde ön saflarda yer almıştı. Kürt kadın mücadelesinin erkek egemen zihniyetle hem devlete hem topluma hem de örgütlü erkeklere karşı verdiği mücadelenin bir parçası ve görünen bir yüzü olmuştu. Yine Kürt hareketinin hem mecliste hem de yerel yönetimlere ilişkin politikanın üreticisi, yaşama geçiricisi ve en ön saflarda her türlü bedeli göze alarak savunucusu olmuş ve bu yüzden "şahin kanat" olarak adlandırılmıştı.

Sadece Gültan Kışanak değil, KJA Dönem Sözcüsü **Ayla Akat** da aynı günlerde gözaltına alınmış ve Kürt kadın hareketine gözdağı verilmek istenmiştir. Ancak buna karşı kadınların Amed sokaklarında verdiği mücadele, polisin saldırılarına karşı duran, aynı zamanda birbirini savunan ve gözeten direnişi ile bu gözdağına karşılık verilmiştir. Kürt kadın hareketi, bugünlere kolay gelmemişti ve görünen o ki, kazanımlarını ve deneyimlerini de teslim etmeye niyetli değildi!

Dünyanın ilk kadın haber ajansı olarak yayına başlayan ve **Virginia Woolf**'un "*Ve yazın, erkekler ne der diye düşünmeden yazın*" sözünü şiar edinen **Jin Haber Ajansı**'nın 675 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında kapatılması ve 29 Ekim akşam geç saatlerde KHK'nin yayınlanmasının ardından 30 Ekim'in erken saatlerinde ilk olarak Amed'de bulunan bürosunun mühürlenmesi ise erk-ek egemen faşist devletin bir diğer saldırısı oldu.

Son günlerde gündeme düşen, neresi olduğu bilinmese de TC askerine ait olduğu açık olan görüntülerde iki kadın gerillanın cinsiyetçi küfürler eşliğinde infaz edilmesi, daha önce yine yaralı yakalanan bir kadın gerillaya asker tarafından taciz ve işkence edilmesi, hapishanelerde ve karakollarda politik kadınlara dönük yaklaşımlar, şort giydiği için bir kadını tekmeleyen adamın serbest bırakılabilme gerçekliği… OHAL ile yaratılmak istenen tabloda "Önce kadınları vurun" talimatının hayata geçirildiği bir formatı hatırlatıyor.

Bunun bir örneği de 27 Ekim günü gözaltına alınan ve hala gözaltında oldukları bilgisi dışında bilgi edinilemeyen Yeni Demokrat Kadın aktivistleri **Sinem Özkan** ve **Elif Kaya**'nın gözaltına alınmasıdır.

"Önce kadınları vurun" talimatını uygulayan tek başına devlet değil!

Eileen MacDonald'ın 25 yıl önce yazdığı kitabın adı olan "**Önce kadınları vurun**" söylemi, Batı Almanya'da "anti-terörist birliklere" verilen bir emir olarak aktarılıyor. Ancak yazarın belirttiği gibi kimse böyle bir emri almasa ve almadığını iddia etse de yine kitapta yazara konuşan bir istihbarat elemanı olan **Christian Lochte**'nin "*Hayatını seven herkes için önce kadınları vurmak çok akıllıca bir düşüncedir*" sözleri bunun yaşama geçirilen bir politika olduğu gerçekliğini ortaya seriyor.

Kadınların politikleşmesine, politika üretmesine, mücadelenin her safhasında yer alarak ayağa dikilmesine, yazmasına, kendi tarihini ve kültürünü yazmasına en az DAİŞ'in arkaik yöntemlerinde açığa çıktığı kadar düşman olan TC devleti de bugün "Önce kadınları vurun" talimatını yerine getiriyor. Erdoğan için silahlanma çağrılarının yapıldığı, silahlı sokak çetelerinin örgütlendiği ve bir bütün OHAL'le toplumsal çöküntü hedeflediği bir dönemde bunun önemli bir politika olduğu açıktır. Ancak burada altını çizmemiz gereken önemli bir konu var ki, kadınların ilk hedef olarak alınmasının temel nedenlerinden biri kadınların toplumsal baskı ve ezilmişlik konumu nedeniyle taşıdıkları devrimci dinamik olmakla birlikte; erk-ek devletin toplumla sağladığı ortaklaşmadan aldığı güç de politik kadınları hedef tahtasına oturtulmasına kolaylık sağlıyor. Keza hedef tahtasına oturtulan politik kadın mücadelesine ilk taşı atan da devrimci, demokrat ya da yurtsever mücadele içerisinde yer alanlar oluyor. Ardından toplum taş yağmuruna tutarken devletin işi kolaylaşmış oluyor.

Kadın mücadelesine "laf edebilmek", onu "mahkum edebilmek", ona "engelleme" koymak bu kadar "rahat" olmasının erk-ek devletin işine yarayan ciddi yönleri olduğunu görmek için MLM bilimi konusunda tahsil yapmaya elbette gerek yok. "Önce kadınları vurun" talimatını görüp buna karşı çıkmanın yönü tüm bu ayaklarının kesilmesi ile mümkündür. Halihazırda katledilen, cinsel saldırılara maruz bırakılan, tekme atılan, vajinasına ya da kafasına sayısız kurşun sıkılarak infaz edilen, politik olduğu için hedef alınan her kadının vebali erkek egemen toplum üzerindeyken, kadınların her söz, eylem, biat etmeme vb. tutumunun doğrudan devletin temellerine dokunduğu kim ne derse desin açıktır.

OHAL sürecinde en az 513 işçi yaşamını yitirdi

H. Merkezi: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG), 15 Temmuz darbe girişimi sonrası ilan edilen OHAL sürecinde en az 513 işçinin yaşamını yitirdiğini açıkladı.

21 Temmuz-21 Ekim arasında süren OHAL'in 1. döneminde iş cinayetlerinde ciddi artış yaşandığını belirten İSİG, "*OHAL ilanına kadar ayda ortalama 153 iş cinayeti tespit ediyorduk. Ancak OHAL'in 1. Dönemi'nde ayda ortalama 171 iş cinayeti tespit ettik. Yani iş cinayetlerinde Türkiye'nin karnesi çok kötü iken durum işçiler açısından daha da kötüleşmiştir*" dedi. OHAL'in işçi sınıfına karşı bir saldırı dönemi olduğunu vurgulayan İSİG, "*21 Ekim'den itibaren OHAL'in 2. Dönemi başladı ve bir yıla kadar uzatılabileceği dillendirilirken işçi sınıfının daha da kötüleşen koşullarının kalıcılaşacağı görülüyor*" diye kaydetti. "*OHAL'de işçilerin direnmekten başka yolu yok*" diye belirten İSİG,

Temmuz ayının son on gününde en az 59, Ağustos ayında en az 144, Eylül ayında en az 202, Ekim ayının ilk yirmi gününde ise en az 108 işçinin yaşamını yitirdiğini belirtti. İSİG, "*Yani OHAL'in 1. Döneminde en az 513 işçi iş cinayetlerinde aramızdan ayrıldı*" dedi.

İstihdam biçimlerine bakıldığında OHAL'in 1. Dönemi'nde genel yıl ortalamasına göre ücretlilerin ölümlerinde artış gözlendiğinin altını çizen İSİG, "*OHAL'in 1. Dönemi'nde işkollarına göre iş cinayetlerinin dağılımına baktığımızda tarım, inşaat ve taşımacılık işkollarında ölümler yoğunlaşıyor ama diğer işkollarında da gözle görülür bir biçimde iş cinayetleri yaygınlaşıyor*" diye belirtti.

İZBAN emekçileri grev yolunda!

İzmir: İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İzmir Banliyo İşletmeciliği A.Ş. (İZBAN) ile Demiryol-İş Sendikası arasında 6 Haziran 2016 tarihinden bu yana yürütülen Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. Arabuluculuk sürecinde de anlaşma olmaması sebebiyle Demiryol-İş Sendikası grev kararı aldı. Greve çıkış tarihi 8 Kasım olarak belirlenirken o tarihe kadar bir değişiklik olmaması halinde İZBAN'da çalışan makinistler, istasyon operatörleri, gişe çalışanları, bakımcılar greve çıkacak. İZBAN yetkilileri ise, henüz kararın kesinleşmediği ve görüşmelerin sürdüğünü açıkladı.

Metro çalışanlarından yüzde 33 daha az alıyorlar

Aralarında makinist, teknisyen, operatör, muhasebeci, gişe memurlarının da bulunduğu 340 emekçiyi ilgilendiren TİS'e ilişkin Demiryol-İş Sendikası yaptığı açıklamada, İzmir Metro A.Ş çalışanlarından ortalama yüzde 33 daha düşük ücret aldıklarını ve sözleşme taslağındaki tekliflerini daha aşağıya çekmelerine rağmen belediye ve şirketin mevcut ücret hiyerarşisini bozan zam teklifinde ısrarcı davrandığını belirtti..

Sendika, 2010 yılında işe giren ve bugün bin 904 TL alan makiniste 2 bin 375 TL; bin 666 TL alan gişe memuruna bin 986 TL; bin 958 TL alan teknikere 2 bin 418 TL; bin 678 TL alan operatöre 2 bin 172 TL talep ettiklerini kaydetti.

Grevden başka çaresi kalmayan İZBAN işçilerine, yoksulluk sınırının altındaki ücretlerine yalnızca enflasyon oranında zam teklifi yapılması görüşmeleri kilitliyor.

Belediye ve şirketin uzlaşmaz tavrı görüşmelerin önünü kapayan bir rol oynarken İZBAN işçileri bir açıklama yaparak, insanca yaşamak için makul olan bu taleplerin karşılanmaması halinde alınan grev kararının 8 Kasım 2016 Salı günü sabah saat 05.00 itibariyle uygulanmaya başlanacağını duyurdu.

Sabah 05.00'te mesaiye başlayarak günde ortalama 300.000 kişiye ulaşım hizmeti sunan işçiler, *"İnsanca yaşamak adına başka çaremiz kalmaması nedeniyle yaptığımız mücadelemizde siz değerli İzmir halkından destek bekliyoruz"* diyerek de destek çağrısında bulundu.

Belediyenin korkusu halkın mağduriyetinden çok kaybedilen para olacak!

TC tarihinin en uzun şehir içi raylı toplu ulaşım aracı olarak lanse edilerek 30 Ağustos 2010'da hizmete giren İZBAN'a günde ortalama 300.000 kişi biniyor. Aliağa ile Torbalı ilçeleri arasındaki 110 kilometrelik hat üzerinde sefer yapan İZBAN'da özellikle sabah ve akşam saatleri yoğunluk yaşanıyor.

Çalışan insanların yoğun olarak kullandığı bu ulaşım aracının 1 günlük bile greve gitmesi şehirde büyük bir krize yol açacaktır. Bunu göze alamayacak olan İzmir Büyükşehir Belediyesi, bununla birlikte maddi olarak büyük bir kayba uğrayacak. Zaten halkın mağduriyetinden çok bu maddi kaybın onları endişelendirdiğini söyleyebiliriz.

Bomi Depo direnişine saldırı

H. Merkezi: İşten atıldığı Bomi depo önünde direnişini sürdüren DGD-Sen Başkanı **Murat Bostancı** ve sendika uzmanlarına 28 Ekim günü özel güvenlik saldırıda bulundu.

Depodaki işçilere seslenmek için durulan kapı önüne direnişçilerin girişini engellemek için etten duvar ören ve devlet olduğunu söyleyen özel güvenlik müdürü Bostancı'yı tehdit etti. Ayrıca güvenlik görevlileri sendika uzmanı kadınlara sözlü tacizde bulundu.

Bostancı müdür hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söylerken, "Hiçbir zaman bu tehditlere, tacizlere boyun eğmedik, eğmeyiz" dedi. Yaşanan kısa süreli arbede sonrası, özel güvenlik, sendikanın kararlı duruşu karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. Direnişçi başkan ve direnişe desteğe gelenler yasak konulan kapının önünde halayları ve sloganları saldırıyı protesto etti.

“Hakkımızı sonuna kadar savunacağız”

İzmir: DİSK/Genel-İş Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası ile İzenerji İnsan Kaynakları Temizlik Bakım ve Organizasyon Enerji Yayıncılık Reklam Turizm Sanayi ve Ticaret arasında 01.12.2016- 30.11.2018 tarihleri arasında geçerli olacak toplu iş sözleşmesi teklifi sunuldu. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak sözleşmenin içeriğine dair DİSK/Genel-İş Sendikası 2. Şube Sekreteri **Ümit Gültekin** ile röportaj gerçekleştirdik.

İz Enerji şirketi olarak mağdur kaldıklarını belirterek sözlerine başlayan Gültekin, ülke koşullarının ortada olduğunu ve en azından yaşam standartlarının altında aldıkları maaşların, yaşamlarını idame ettirebilecek bir seviyeye çekilmesini istediklerini belirtti. Gültekin, “*Eşit işe eşit ücret verilsin, açık sınırının belli olduğu bir rakam var, o rakamların altına ücret alıyoruz, bizim talebimiz bu durumun iyileştirilmesi”* diyerek toplu sözleşmelerinin bunun için olduğunu vurguladı.

Bu ücretlerle şu an yaşama koşullarının olmadığını belirten Gültekin, yaptıkları sözleşmede aldıkları ücretlerin yoksulluk sınırının biraz daha üzerinde olan bir taslak hazırladıklarını söyledi. Hazırladıkları taslağın şirketlerinin kabul etmesini beklediklerini söyleyen Gültekin, taslağın masada konuşarak kabul edilmesini istediklerini dile getirdi.

“Masada çözemezsek hakkımızı savunuruz”

Gültekin şirket ile bir toplantı yapacaklarını belirtti, yapacakları toplantıdan bir sonuç çıkmadığı takdirde yapacaklarını ise şu şekilde özetledi: “*Her türlü grev ve eylem hakkımızı sonuna kadar kullanacağız ve insani şartlarda ücret alana kadar geri adım atmayacağız.*”

OHAL döneminde toplu sözleşme imzalayacaklarını ve bu durumun mücadelemizi etkilemeyeceğini söyleyen Gültekin, ülkenin şuanki şartlarının ağır olduğunu bildiklerini ancak yaşanan bu ağır şartların mücadelelerini etkilemeyeceklerini ifade etti. Halihazırda toplu iş sözleşmesiyle ilgili eğitim aldıklarını da söyleyen Gültekin, bu sürece hem teorik hem de iradi olarak hazır oldukları mesajını verdi.

“Taslak hayatta kalmamız için”

Gültekin hazırlanan iş sözleşme şartlarının yaşam şartları için gayet normal olduğunu belirterek, sendikal çalışmasının önünün açılmasından tutalım da kıdem tazminatlarının alımı, hastalık ve yakacak yardımı, aylık zamlar ve daha birçok şartları içinde barındırdığını söyledi.

Resmi ve dini bayramlarda verilecek ücretlerin hakları olduğunu belirten Gültekin, “*Kıdem tazminatı, sendikal faaliyetler, alacağımız ücretin yaşam koşullarına ayak uydurması olması gereken şeyler. Şu anki haliyle çalışma koşullarımız ve aldığımız ücret yaşamamız için elverişli değil*” dedi. Gültekin, şartların yaşamlarını elverişli hale getirene kadar mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini vurgulayarak sözlerini tamamladı.

Avcılar’da tiyatroya polis saldırısı

H. Merkezi: İstanbul’da Avcılar Belediyesi önünde direnişteki işçilere tiyatro gösterimi yapan Beksav’ın düzenlediği **Oyun Sokakta Festivali** kapsamında “Karanlık” adlı sokak oyununa polis saldırdı.

Oyuncular, polis müdahalesine rağmen işçiler için kısa bir tiyatro oyunu olduğunu belirterek oyunu sürdürmeye çalıştı. Fakat sivil polisler oyunculara saldırarak gözaltına almaya çalıştı. Oyunculara müdahale sırasında Drama Kumpanya’dan Kemal Oruç, Ozan Temizel ve Sevkan Çelik, Devinim Tiyatro Atölyesi’nden Nurten Karahancı ve Ercan Ballıoğlu arbede sırasında darp edildi.

Polise tepki gösteren oyuncular gözaltına alınmaya çalışıldı ancak oyuncular ekip arkadaşlarını vermedi. Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu üyelerinin tiyatro oyununa dahi saldıran polise tepki göstermesi üzerine Belediye-İş Sendikası yöneticileri araya girdi.

İnşaat işçileri Alarko Holding önündeydi

H. Merkezi: Çalıştıkları Beşiktaş metro şantiyesinde işten çıkarılan ve emeklerinin karşılığı verilmeyen İnşaat-İş üyeleri, 25 Ekim günü Ortaköy’de bulunan Alarko Holding önünde basın açıklaması yaptı.

“Ücret haktır, gasp edilemez”, “İnşaat işçisi köle değildir” ve “Kavga, sokak, direniş yaşasın İnşaat-İş” sloganlarının atıldığı eylemde “**Alarko Holding’in gasp ettiği haklarımızı alana kadar direneceğiz**” pankartı açıldı. Alarko Holding önünde işçiler adına açıklamayı yapan Zor-Gün İnşaat’ta makine operatörü olarak çalışırken işten atılan **Özer Meran**, “*Yüklenici firma Alarko Holding’in merkez binası önünde sürdürdüğümüz direniş, Alarko Holding’i rahatsız etse de üyelerimizin haklarının karşılığı olan tüm alacakların ödenmesi noktasında gerekeli adımı atmamaktadır*” dedi.

Zor-Gün İnşaat’ın işçilere paralarını ödeyeceğine dair bir takım sözler vermesine rağmen aradan geçen süre boyunca vaatlerin yerine getirilmediğini kaydeden Meran, haklarını alana dek direnişlerini Alarko Holding önünde devam edeceklerini söyledi.

Militanlardan Ömer Uca (Devrim Van) için eylem

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre Beylikdüzü Gürpınar Mahallesi ve Bizimkent köprüsünde TKP/ML militanları polise silahlı ve ses bombalı eylem düzenledi. Militanlar yaptıkları açıklamada eylemi, 8 Ekim Günü Erzingan'da devlet tarafından düzenlenen hava saldırısında şehit düşen **Devrim Van (Ömer Uca)** anısına düzenlediklerini belirttiler.

TKP/ML militanlarının eylem ile ilgili yaptıkları açıklama şu şekilde: "*Devrim Van (Ömer Uca) yoldaş kavgamızda bir özgürlük meşalesi olarak kalmaya devam edecektir. Saflarımızda faaliyet yürüttüğü günden bu yana fedakarlık ve cesaretten ödün vermeden düşmana karşı savaşmıştır. İbrahim Yoldaş'ın teslim olmama bilincini yüreğinde yaşatan Ömer Yoldaş, mücadeleyi bir adım daha öteye taşıyıp dağ doruklarına çevirmiştir yüzünü.*

Ve bizler teslim olmayan TKP/ML neferleri olarak, Devrim Van (Ömer Uca) yoldaşı bulunduğumuz her alanda anacak ve düşmana kayıp verdirme hususunda savaşımızı daha fazla yükseklere taşıyacağız."

"Kuş uçmak isterse kimse engel olamaz"

Yolun düşerse kıyıya bir gün
ve maviliklerini enginin,
seyre dalarsan,
dalgalara göğüs germiş olanları hatırla,
selamla,
yüreğin sevgi dolu
çünkü onlar fırtınayla çarpıştılar
eşit olmayan savaşta
ve dipsizliğinde enginin,
yitip gitmeden
sana liman gösterdiler uzakta

Pierre-Jean de Beranger

Faili meçhullerin, köy yakmaların ve direnişlerin yaşandığı 90'lı yılların sonunda bir çocuk dünyaya gelir. Aslen Geverli olup Wan'a göç eden kalabalık bir ailenin en küçük çocuklarından biri olarak dünyaya gözlerini açar Ömer.

Yurtsever, mücadeleci bir ailenin içinde büyüyen Ömer, ezilen kimliğinden kaynaklı her Kürt çocuğu gibi çocukluğundan itibaren bu baskıyı iliklerine kadar yaşar. İlkokulda öğretmenler tarafından, öğrencilerden nasıl ayrı muamele gördüğünü, sınıfında nasıl ötekileştirildiğini, yalnız bırakıldığını çok çabuk kavrar Ömer. **Çünkü ötekidir o.**

Ezilenlerin, devlet tarafından dışlananların, zincirlerini kırmaya çalışanların içindedir Ömer. Ezilenlerin mücadelesini, devletin bu mücadeleyi bastırmak için yaptıklarıyla çok genç yaşta tanışan Ömer, mücadelenin gerekliliklerini de iyi kavrar. Neden mücadele yürütmesi gerektiğini, kimlerin ezilenlerin, kimlerin düşman safında olduğunu…

Ve Partizan geleneğiyle tanışır Ömer. Genç yaşta tanıştığı Partizan geleneği ile birçok pratiğe imza atar. Silvan'da gerçekleştirilen direniş için düşmana karşı verilen kimi eylemler içerisinde yer alır, ama ön saflar ona aittir! Düşmana karşı gerçekleştirdiği pratikler ile düşmana olan öfkesini çok net ortaya koyar.

Mücadelesinde bir dönem tutsaklık da yaşar Ömer. Yazılama yaptığı sırada gözaltına alınıp, hukuksuz bir şekilde tutuklanır. Tutsak bir YDG'li olarak onu sahiplenen yoldaşları, onun ve aynı dönemde tutuklanan 3 YDG'li için eylemler, açıklamalar gerçekleştirir. Tutsaklığının bitmesiyle birlikte tekrar mücadele içerisinde yerini alır. 6 Mayıs'ta Dersim'de şehit düşen TİKKO gerillaları **Haydar Arğal** ve **Murat Tekgöz**'ün cenazesinde en yüksek sesle, en öfkeli şekilde sesi kısılana kadar slogan atanlardan birisidir Ömer.

Yaşadıklarından sonra binlerce genç gibi yüzünü dağlara döner. Politik tercihini PKK'den yana kullanır ve Devrim Wan ismini alır. Gitmeden önce yoldaşlarına "**Tutma beni heval, kuş uçmak isterse kimse engel olamaz**" diyerek kararlılığını gösterir. Bu kararlılığıyla dağlarda savaşan Ömer geçtiğimiz günlerde Erzingan'da yaşanan bombardımanda bir yoldaşıyla beraber ölümsüzleşir.

Ölümsüzleşen her yoldaş gibi işaret fişeği olan Ömer, yoldaşlarına uzaktan patika gösterdi. Eşit olmayan imkanlarla yürütülen bu savaşta, bizlere örnek oldular. Şimdi bizlere düşen görev Ömer ve şehit düşen bütün yoldaşımızı yaşatmaktan geçiyor. Onları yaşatmak ise mücadelelerini devam ettirmekten, onların bizlere bıraktığı bayrağı onların bıraktığı yerden bir adım daha ilerisine getirmekten geçiyor.

İstanbul'dan Bir YDG'li

YDG'lilerden Ömer Uca için pankart

İstanbul: 8 Ekim günü Erzingan Dereşoran alanında işgalci TC güçlerinin bombardımanı sonucu Ergin Yiğiter (Bahoz Amed) isimli gerilla ile birlikte şehit düşen Ömer Uca (Devrim Van) için Esenyurt Pınar Mahallesi'nde ve Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde Yeni Demokrat Gençlik (YDG) okurları tarafından pankart asıldı.

Uca'nın faaliyet yürüttüğü Esenyurt Pınar Mahallesi'nde YDG tarafından "**Ömer Uca (Devrim Van) Kürt halkının isyanıdır. Mücadelesini büyüteceğiz**" yazılı pankart asılırken Sarıgazi'de ise "**Ömür Uca (Devrim Van) ölümsüzdür. Şehid Namırın**" yazılı pankart asıldı.

Kadınlardan “Her yer Amed, her yer direniş” eylemi

İstanbul: HDP ve HDK Kadın Meclisi’nin çağrısıyla bir araya gelen kadın ve LGBTİ’ler, İstanbul’da 28 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde buluştu. “Her yer Amed, her yer direniş”, “Gültan Kışanak onurumuzdur”, “Jin, jiyan, azadi” sloganları atan kadınlar ve LGBTİ’ler polisin provokasyonuna karşın eylemlerini sürdürdüler.

Akşam saatlerinde “**Gültan Kışanak irademizdir, kadınlar iradesine sahip çıkıyor**” yazılı pankart açan ve aralarında Yeni Demokrat Kadın’ın da olduğu kadınların eyleminde ilk olarak konuşan HDK Eş Sözcüsü **Gülistan Kılıç Koçyiğit**, “*Bugün onurlu Kürt kadınının duruşuna, kadın özgürlük mücadelesine bir darbe vurmaya çalıştılar. Onların anlamadığı şu, 12 Eylül’de Diyarbakır Cezaevi’nde Esat Oktay’a diz çökmeyenler bugün Saray’a da diz çökmeyecek*” dedi.

HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, zalime, erkek egemen despotluğa karşı direnen tüm kadınları selamladı. Yüksekdağ, şöyle devam etti: “*Nerede olursak olalım duruşumuz tektir. Durduğumuz yer onur ve özgürlüğün yeridir. Hiçbir zaman bu duruşu bozmayı başaramadılar, bundan sonra da başaramayacaklar.*”

Kadınlar adına açıklama yapan **Muazzez Tora**, “*Diyarbakır zindanlarında bu devlete boyun eğmeyen, gazetesi bombalandığında diz çökmeyen, partisi kapatıldığında siyaset yapmaktan vazgeçmeyen biz Gültan Kışanak’lar her yerdeyiz ve hep var olacağız*” dedi, tüm kadınları direnişi büyütmeye çağırdı.

Faşist erkekliğin karşısında kadınlara direniş yakışır

Direnmek, direnmeli, direneceğiz... ve benzerlerini çok duyarız, özellikle Türkiye’de yaşıyorsak. Türkiye’de birçok nedenden dolayı direnmek zorundasındır. Sırf Türkiye’de yaşıyor olman bile direnmen için bir sebeptir. Devrimciysen direnirsin, Kürtsen direnirsin, doğanı korumak için direnirsin, işçiysen direnirsin, öğrenciysen direnirsin. Yani kısacası direnmek zorundasındır. Bir de öyle bir sebep vardır ki tüm diğerlerinden daha köklü ve yakıcıdır, cinsiyetin yüzünden direnmek zorundasındır! Kadınsan, LGBTİ+ysen yaşaman için alan bırakılmayan bu ülkede sana direnmekten başka bir çare bırakmazlar.

“Kuran’da yazıyor...”

Daha geçenlerde otobüste şort giydiği için tekmelenen kadın mesela… Saldırıya uğrayan kadın şikayetçi olmuş, saldırgan ise TC hukuk sisteminin bir gereği olarak savcılık tarafından serbest bırakılmış, daha sonra diğer kadınların da desteği ve direnişiyle tekrar yakalama emriyle cezaevine gönderilmişti. Elbette bu biz kadınlar için bir kazanım olsa ve sevinsek de TC hukuk sistemini bildiğimizden şaşırmış ve şüpheyle yaklaşmıştık. Saldırganın ilk mahkemede “Kuran’da yazıyor...” dedikten sonra serbest bırakılması, böylesi durumlarla çokça karşılaştığımızdan bizleri şaşırtmamış ve hemen direnişe geçmiştik. Tam da saldırganın bırakıldığı gün başka bir saldırı daha vardı.

Amed’de en önde kadınlar

Amed’i herkes bilir. Direniş hikayeleriyle bilinir Amed. O gün sosyal medyada gezinirken bir haberde mahkemece bırakılan saldırganı okurken bir diğer haberde ise Amed’de olan devlet saldırısını, yerlerde sürüklenen kadınları, yaşlı amcaları görüyorduk, TOMA’ların önünde kendini siper eden milletvekillerinin görüntüleri. Bir de öyle bir kare vardı ki kolluk kuvvetlerinin karşısında halkına siper olmuş bir kadının görüntüsüydü. Adı, unvanı önemli olmayan, sokaklarda direnişi yükselten bir kadındı o.

Biz faşizme karşı direnişi yükselten taraftayız!

Bu anlattığımız olaylar ülkenin sadece 1 günlük olaylarıydı. Hemen her gün yaşanan birçok olayda kadınlar hep en önde oluyor. Faşist erkek devletini üreten sokaktaki saldırganlara karşı da olsa sokaklarda, evlerde azgınca halka saldıran kolluk kuvvetlerine karşı da olsa direnişi en ön saflarda yükselten kadınlar ve LGBTİ+lar oluyor.

Görünmesek de, haberlere konu olmasak da biz kadınlar faşizme karşı direnişin en önünde erkekliğin yükseltildiği yerlerde; amfilerde, tarlalarda, fabrika önlerinde, sokaklarda, barikatlarda cinsiyet bilincini yükselten tarafta, kısacası her yerdeyiz. Dünyanın her yerinde erkeklik tekrar tekrar üretilirken, diğer yanda kadınlar olarak faşist erkekliğe karşı direnişi yükseltiyorlar. **(Bir YDK’lı)**

İzlanda’da kadınlar “eşit işe eşit ücret” için sokaklardaydı!

H. Merkezi: İzlanda’da erkeklere göre % 14 ila % 18 oranında daha düşük maaş alan kadınlar, sendikaların ve kadın örgütlerinin yaptığı hesaba dayanarak, ücretlerinin mesai günündeki sonu anlamına gelen 14.38’de iş bıraktı. Ülkenin başkenti Reykjavík’te binlerce kadın sokağa çıkarak gösteri yaptı.

İş bırakma eylemi, 1975’te ülkedeki kadınların % 90’ının grev yaptığı 24 Ekim’in yıldönümünde gerçekleştirildi. Bundan 41 yıl önce 24 Ekim 1975’te İzlandalı kadınlar, kadınların toplumsal yaşama katkı sunduğu kabul edilmediği için sokağa çıkmıştı. Bu eylemden 5 yıl sonra İzlanda devlet başkanı ilk defa kadın seçildi. ASİ (İzlanda İşçi Konfederasyonu) Başkanı **Gylfi Arnbjörnsson**, 60 yıldır cinsiyet ayrımına dayalı ücretin devam etmesinden dolayı bu eylemi gerçekleştirdiklerini söyledi.

Bu eylem 2005 yılında ilk kez düzenlendiğinde İzlandalı kadınlar 14.08’de iş yerlerini terk etti, 2010’da ikinci kez düzenlendiğinde ise 14.25’te. Bu oranlara göre her yıl ortalama üç dakika ekleniyor. Eğer eğilim değişmemeye devam ederse, cinsiyete dayalı ücret farkı İzlanda’da 2068’e kadar kapanmayacak.

Kitle faaliyeti mi dediniz?

"Son günlerde, Partinin kitle çalışmalarından sıkça söz edildiğini duyuyoruz. Herkes bu konu üzerine konuşuyor. Fakat soruna daha derinlemesine bakacak olursak, pek çok kişinin bu konuda, gerekli açıklıkta ve kesinlikte somut bir anlayışa sahip olmadığını görüyoruz…" (M. Kalinin- K. Kalasnikov, Bolşevik Ajitasyon Üzerine, Yurt Yay.)

Kalinin 1942 yılında Moskova'daki partili işçilere bir söylevinde sözlerine böyle başlıyordu. Farklı tarihsel ve ekonomik koşullar söz konusu olsa da bugün bu konudaki sorunumuza da aynı tespitle giriş yapmamız mümkün. Kitle çalışmaları nihayetinde devrim, sosyalizm ve sınıfsız topluma ulaşma mücadelemizin can damarıdır. Böyle olduğunda açıktır ki devrim diye bir sorunumuz olduğu müddetçe devrimin sorunları, bir başka deyişle de kitle çalışmalarında sorunlarımız olacaktır.

Bugün bir kez daha kitle çalışmasının gerçekte ne olduğu, bizim buna neden ve ne kadar ihtiyaç duyduğumuz, ortaya konan anlayışların somutta nasıl yaşam bulduğu gibi sorular genel belirlemelerin ötesinde cevap arayan sorular haline gelmiştir. Gelişmelerin herkesi hemfikir yaptığı bir nokta vardır ki; yaşamın somut rehberliği dışında genel belirlemelerin ve soyut tanımların bir hükmü kalmamıştır. Şu an bir oranda, aynı sorundan muzdarip olarak temel bazı şeyleri tekrarlamak zorunda kalacağız. Ancak bu temel bilgileri sorgulamak bakımından bunu gerekli gördüğümüzü belirtelim. Çünkü açık ki, tüm tekrarlara karşın devrimin kitlelerin eseri olacağı gerçeğinin kavranışında ciddi sorunlar vardır.

Öncelikle kendimize "*neden kitleler?*" sorusunu sormamız gerekmektedir. Uzun uzadıya açıklamaya gerek yok ki **tarihi yapan kitlelerdir** ve biz de tarihsel misyonumuzun bir gereği olarak kitleleri hedeflemekteyiz. Ancak amacımıza ulaşabilecek bir yolda mıyız ya da pratiklerimiz somutta buna hizmet ediyor mu, bu tartışmalı bir durumdur. Eğer kitlelerin gerisinde sürükleniyor ve kitle hareketinin sıçramalı niteliğine karşın ağır aksak adımlarla yol alıyorsak amacımıza ulaşamayacağımız açıktır.

Ya da tersinden kitlelerden kopuk, kendimizce ilerilerde yol alıyorsak da aynı durum geçerlidir. Birinde **nesnel gerçeğin gerisinde kalındığını**, diğerinde **öznel gerçeklerin kısır döngüsüne sıkışıldığını** söyleyebiliriz. Demek ki, "neden kitleler" sorusu, tüm basit görünümüne karşın gerçekte onlara nasıl bir misyon biçtiğimizle bağlantılı olarak asıl cevabını bulmaktadır. Bu durumda pratiğimize bakarak rahatlıkla şunu söyleyebiliriz ki; iyi niyetli söylemler dışında kitlelere, yani tarihin yapıcılarına hak ettiği değeri vermiyoruz. Kitleler, söylem düzeyinde ya da çalışmalarımızın "insan kaynağı", "lojistik" ihtiyaçları düzeyinde bir gerçeklik kazanmışsa, kitlelerin rolüne dair MLM bir bilinç de edinilememiş demektir.

Kitlelerden kastımızın ne olduğu da sorulması gereken sorulardandır. Kitleler, bir başka deyişle kalabalıklar… Hem uğruna mücadele verdiğimiz hem de kazanmaya çalıştığımız insanlar… Görüldüğü gibi "kitleler", şu haliyle genel bir kavramdır. Bu genel kavramın özüne inilmesi, faaliyetin kapsamına göre kitlelerin tanımlanması gerekmektedir. Bizim için söz konusu olan, devrimden çıkarı olan halk kitleleridir. Ancak halk kitleleri de kendi içerisinde çeşitli sınıf ve tabakaları barındırmaktadır. Üretim ilişkileri etrafında şekillenen halk kitleleri ve onun kendi içerisindeki öncü, önder, temel ve yedek güçler bir devrim mücadelesinde analiz edilmesi gereken unsurlardır.

Kitlelere güven sorunu nedir?

Devrim mücadelelerinin ivme kazandığı dönemlerde olduğu gibi, en geri dönemlerde de kitle çalışmaları farklı biçimlerde sürecektir. Ve her dönem, bu çalışmaları bulunduğu noktadan ileri sıçratacak dinamikler belirlenerek devam edecektir. Bu bazen durağan bir görüntü ve geri bir biçim arz etse de asıl olan doğru potansiyeller üzerinde yoğunlaşmak ve geleceğe hazırlık yapabilmek olacaktır. Çünkü durağanlık ve gerilik, KP'nin ideolojisi ve çalışma ruhunda değil, kitlelerin bilinç, deneyim ve örgüt gücünde bir zemine tekabül edecektir.

Bundan anlaşılıyor ki biçimler farklılaşsa da KP'nin kitle çalışmalarının özü aynı kalacak, ideolojik bir netlik ve kararlılık ile sürdürülebilecektir. Tabii ki devrimin ilerleme ve gerilemelerinden kopuk, tekdüze veya şaşmaz bir ideolojik hat olamaz. İdeolojimiz sınıflı bir toplumun ürünü olarak o toplumdaki her değişimden de bir biçimde etkilenecektir. Bu, kendimizi yenilemenin kaçınılmaz bir gereğidir.

Bugün dönüp dolaşıp "kitlelere güvenmek"ten söz ediyoruz. İçinden geçtiğimiz toplumsal sürecin ve bunun içinde örgütsel sürecimizin ağırlığı altında kitlelere güvensizliğin zemin bulduğunu tespit edebiliyoruz. Devrimin kitlelerin eseri olduğunu "bilen" Marksist-Leninist-Maoistler açısından bu güvensizliğin açık bir tezahürünü bulmak zordur. Ancak bu, sorunun özünü değiştirmiyor. **Kitlelerden kopuk, bazen ona rağmen bir pratiğe hapsolmuş durumdaysak ve pratiği artık kanıksamaya başlamışsak bir şekilde ideolojik erozyona uğramamız** kaçınılmazdır.

Doğaldır ki bu da tarihin öznelerine, kitlelere yönelik bir bilinç dejenerasyonunu, objektif olarak güvensizliği ortaya çıkarıyor. Bunlara rağmen eğer hala kitlelere güvenimizin sarsılmazlığından bahsediyorsak, bilinmelidir ki bu iyi niyetli bir temenni ya da idealist bir inançtan öteye geçemez. Bu niyet veya çabanın günümüzdeki yansıması tarihe ve geleceğe atıfla kitle hareketlerine güvenin propagandasıdır. Bu propagandada genel anlamda bir yanlış görmek mümkün değil. Fakat eğer bugünün sorunlarına yeterli ilgi gösterilmeyerek bu propaganda yapılıyorsa, genel doğruların kendisinin, belli gerçeklerin üstünü örtmeye başladığını söyleyebiliriz.

Tarihin deneyimleriyle aydınlanmak, bilinç ve irademizi beslemek şu özgülde büyük önemdedir ve tabii ki yapılmalıdır. Yine gelecekten taşınan umut, devrimcilerin varlıklarının ayrılmaz bir parçasıdır ve anlamıdır. Ama bu bilinç, irade ve umudun, içinde bulunduğumuz kesitte somutlanması da gerekir. Bu olmadığında tarih ile gelecek arasındaki bir zincir kopmuş, ayaklarımızın altındaki zemin kaymış demektir. Geleceğe artık bugünün adımlarıyla yol olabileceğimizi, devrimin daha parlak dönemlerine ancak bugün öreceğimiz taşlarla varabileceğimizi unutmamalıyız.

O yüzden "bugün" önemlidir. Hem tarihin diyalektiği hem de sınıflar mücadelesinin geldiği aşama bakımından önemlidir. Bu nedenle "bugün" atlanarak yapılacak gelecek kurgularının bizi şu anda ve kaçınılmaz olarak kendiliğindenciliğe mahkûm edeceğini bilmeliyiz. Bu bir oranda gerçekliğimizdir de. Bu noktada sergilenen kendiliğindenciliğin sağ veya sol, kitlelerin gerisinde veya ilerisinde tezahürlerinin olmasının özde bir farklı yoktur. Lenin'in Ne Yapmalı? adlı makalesinde "ekonomistler" ile "teröristlerin" kendiliğindenliği arasındaki ortak kökene ilişkin vurgusunu hatırlayacak olursak, sorunun, bir biçimde kitle hareketiyle bağ kuramamakla ilgili olduğu açıktır. Ve bu öznel niyetlere karşın objektif bir durumdur. Lenin şöyle diyordu:

"…Ekonomistlerle günümüz teröristlerinin ortak bir kökü var: bu, önceki bölümde genel bir olgu olarak söz ettiğimiz ve şimdi politik faaliyet ve politik mücadele alanındaki etkileri açısından inceleyeceğimiz kendiliğindenliğe tapmanın ta kendisidir. İlk bakışta, iddiamız paradoks gelebilir, çünkü 'monoton günlük mücadele'yi vurgulayanlarla tek tek insanları en özverili mücadeleye çağıranlar arasındaki fark çok büyük gözükür. Fakat bu paradoks değildir. Ekonomistler ve teröristler, kendiliğinden hareketin iki farklı kutbuna tapanlardır; Ekonomistler, 'salt-işçi hareketi'nin kendiliğindenliğine teröristler ise devrimci çalışmayı işçi hareketiyle bir bütün halinde birleştirmeyi bilmeyen ya da bu olanaktan yoksun aydınların tutkulu öfkesinin kendiliğindenliğine taparlar…"

Her siyaset, ideolojik bir duruşa işaret eder!

Bir siyaset, en yüksek mücadele biçimi olarak savaş, uzlaşmazlıkla biten bir sürecin sonucu olarak karşımıza çıkar. Savaş, ister devletler, isterse sınıflar arası olsun her koşulda bir siyasete işaret eder. Savaşın amacı ne olursa olsun, yıkıcı bir eylemdir. Düşmanı yük etmek ya da etkisiz kılmak ilk hedeftir. Haklı ya da haksız tarafta olmanın savaş gerçekliği içerisinde sonuç noktasında bir hükmü yoktur.

Her olgunun olduğu gibi onun da kendisine göre işleyen yasaları vardır. Bu yasalar, her tarihsel kesit, ülke, toplumsal yapı, savaşın niteliği vs. üzerinden özgünlük ve değişkenlik taşısa da zaferi ancak onun yasalarını en iyi kavrayan, bu yasalara göre strateji belirleyip, önüne taktik politikalar koyarak hareket eden taraf elde eder. Bu evrensel gerçekliğe insanlık tarihi olduğu gibi coğrafyamızda binlerce küçük ve büyük çarpışmalarla örneklerini vermiştir, vermeye devam etmektedir.

İçinden geçtiğimiz bu ağır süreçte tarihsel deneyimleri yeniden inceleyip buralardan faydalanmaya ve ülkemiz savaş koşulları, yol ve yöntemleri üzerine ciddi anlamda kafa yormaya ihtiyaç olduğu ortadadır. Şüphesiz devrim stratejimizin ana hatlarıyla belirlemiş olduğu bir çizgiye sahibiz. Faşizm koşullarında mücadele etmek zorunda olduğumuz bir ülkede yaşıyor olmak ve var olan koşullarda silahlı illegal mücadele yürütmenin zorunluluğu bize mücadele yol ve yöntemleri üzerine geniş ve değerli bir çerçeve sunmaktadır.

Ancak biraz önce de belirttiğimiz gibi bu çerçeve, bize mücadelenin **sadece** ana hatlarını sunmaktadır. Ortadoğu gibi sürekli ittifakların kurulup, bozulup değişkenlik gösterdiği dengelerin sıkça bozulduğu bir bölge ve ülkemiz koşulları düşünüldüğünde savaşın sürekli değişen ve gelişen koşulları söz konusudur. Dolayısıyla an'a müdahale konusunda teorik ve pratik olarak güçlü bir taktik ve politik önderliğin oluşturulması zorunludur.

Kendimizi kurtarmak zorunda olduğumuz kimi konular...

Çok değil 7 Haziran genel seçim süreci öncesi ve sonrası sürece baktığımızda bile bu konudaki zaaflarımızı görebiliriz. Mücadele koşulları özde aynı olsa da bugün çok daha keskin ve zorlu bir hatta evrilmiş olduğu açıktır. TC, yüzündeki bütün "demokrasi", "barış", "kardeşlik" vb. söylemle süslediği maskeleri kenara atarak süreci kendisi için varlık-yokluk meselesi olarak tanımladıklarını ve başta ülkenin en güçlü mücadele dinamiklerinden olan Kürt ulusal hareketi ve devrimci, komünist güçleri olmak üzere kendilerine taraf olmayan her türlü dinamiğe karşı "taarruz"a geçtiğini ilan etmiştir. Bu yaklaşımına uygun olarak geliştirdikleri her türlü (işten atmalar, tutuklamalar, basına dönük sansür, kapatma, infaz ve katliam vb. birçok saldırı) politikasını hızlıca hayata geçirmeye başlamıştır. Egemen sınıfların "bu daha başlangıç" minvalindeki bu saldırıları püskürtemez, boşa çıkartmayı başaramazsak daha büyük saldırılarla karşı karşıya kalacağımız hepimizin malumudur.

Devletin niteliği gereği var olan durum bizleri elbette şaşırtmıyor. Bu coğrafya faşizmin her türlü haline çokça tanıklık etti. Egemen sınıfların davranış biçimleri konusunda, tarihi siyaseti ve birçok yanıyla bilgi ve deneyime sahibiz. Neyi, neden yaptığını, neyi amaçladığını görüp isabetli öngörülerde bulunabiliyoruz. Bu taktik ve politik önderlik için önemli bir olumluluktur. Ancak tek başına pek bir önem taşımayan bir olumluluktur. Öngörüyü (analizlerimizi) taktik politikalarımızla devrim mücadelesinin önünü açmak, ilerlemek için kullanamıyorsak bu olumluluğu baypas eden handikaplarımız var demektir. Kendimizi bunlardan kurtarmak zorundayız.

Halkı mücadeleye ikna etmek devrimcilere düşer

Son dönemde dikkat çeken handikaplarımızdan biri de (biz de dahil birçok devrimci çevrenin de dillendirdiği) Türkiye devrimci ve komünist hareketinin, son sürece hazırlıksız yakalandığı vb. söylemidir. Bu elbette söylemden öte ironik ve dramatik bir gerçeğe karşılık gelmektedir. Sahip olduğumuz onca deneyim ve birikimimizi kullanmadığımız anlamına gelir. Zaaflı bir duruşa işaret ettiği gibi bizlerin misyonuyla da bağdaşmamaktadır.

Aydınlığı yakalamak en başta egemen sınıfların taarruzuna karşı halk kitlelerinin karşı taarruzuyla mümkün olur. Halk kitlelerinin kendi gücünü görmesi ve geleceği için mücadeleye ikna edip seferber etmek de komünist devrimcilere düşer. Unutmayalım bir kez daha her siyaset bir ideolojik duruşa işaret eder.

İyi şeylerin kötü şeylere dönüşebildiği gibi kötü şeylerin de iyi şeylere dönüşebileceğini biliyoruz. Yani doğru ele alındığında bütün sorunların çözülüp engellerin aşılabilmesi bilimsel olarak mümkündür. Devrim mücadelesinde önderlik etme iddiasında olan bir kolektif olarak önümüzdeki engelleri aşmak zorundayız. Hazırlıksızlık gibi gerekçelerle var olan durumu meşrulaştırmamız mümkün değildir. Bu ve benzeri yaklaşımları bir kenara bırakarak güne müdahale noktasındaki pratik adımları daha fazla geç kalmadan atmak zorundayız.

Buna egemen sınıfların Fetullah, darbe, bölücü örgüt, OHAL vb. gibi gerekçeleri kendine siper ederek gerçekleştirdiği saldırıların teşhisini yapan bu saldırıların sistemle bağını kurarak örülmesi gereken mücadele hattı noktasında sonuç alıcı bir hedefle hareket eden yoğun bir süreç örgütlemeliyiz. Çünkü aydınlığı yakalamak en başta egemen sınıfların taarruzuna karşı halk kitlelerinin karşı taarruzuyla mümkün olur. Halk kitlelerinin kendi gücünü görmesi ve geleceği için mücadeleye ikna edip seferber etmek de komünist devrimcilere düşer. Unutmayalım bir kez daha her siyaset bir ideolojik duruşa işaret eder.

Ortadoğu'da yeni dengeler, Musul operasyonu, Türk devletinin işgal hayalleri ve devrimci tavır

Ortadoğu'da on yıllardır devam eden savaşlarda büyük bir insanlık dramı yaşandı. Hala da yaşanıyor. Yüz binlerce insan bu savaşlarda hayatını kaybederken, milyonlarca insan ise göç etmek zorunda kaldı. Tüm bunlara neden olan emperyalist güçlerdir. Zengin petrol rezervlerine sahip bu coğrafya, her zaman emperyalistlerin göz diktiği bir alan olmuştur. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında kurulan kukla devletlerle buraya hakim olan ve yöneten emperyalist güçler, uşaklarının kendilerine **"kafa tutmaları"** ya da efendi değiştirmeleri sonucu işgaller başlamış ve coğrafya sürekli savaşlara sahne olmuştur.

Yakın tarihe bir göz attığımızda bugün yaşanan işgal ve katliamları daha rahat anlayabiliriz. Saddam rejiminin efendisiyle ters düşmesi sonucu ABD, 2003 yılında Irak'ı işgal etti. İşgalle birlikte, sular bir türlü durulmadı. İşgale karşı çıkan az sayıda bir güç olsa da, ABD Irak'ta huzur bulamadı. Obama'nın iş başına gelmesiyle birlikte, askeri gücünü Irak'tan çeken ABD, kukla hükümetler vasıtasıyla Irak'ı yönetmeye devam etti.

Arap Baharı ile dengelerin iyice değiştiği bu coğrafyada, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin önünü kesmek ve ABD'nin hem Ortadoğu'ya hem de Kuzey Afrika'ya tek başına hakim olmasının önüne geçmek için Fransa Libya'ya saldırıp Kaddafi'yi alaşağı ederken, Suriye'de ise iş savaşla Esad'ın devrilerek Suriye'nin ABD'nin denetiminde geçmesi planı yapılırken, savaşın uzun sürmesi ve devreye Rusya'nın girmesiyle dengeler değişti. Rusya'nın Ortadoğu'da önemli bir güç haline gelmesiyle birlikte, bu durum, diğer emperyalist güçleri yeni tedbirler almaya, hamle yapmaya itmiştir. Yaşanan iç savaşlar ve yeni işgaller, aynı zamanda emperyalistler arası rekabetin de bu alanlara yansımasını birlikte getirmiştir. Suriye'de bu açık olarak görülmektedir. Aynı durumun Irak'ta da yaşanması ihtimali oldukça güçlüdür.

Musul operasyonu bunun somut bir tezahürü olarak yaşanmaktadır. 2014 yılında IŞİD Musul'a girmiş ve burayı Irak ordusundan almıştı. IŞİD'in tamamen Musul'a hakim olması ve burada kendi iktidarını kurmasına ses çıkartmayanlar neden şimdi birdenbire Musul'un IŞİD'ten temizlenmesini savunuyorlar? Bu sorunun cevabı **ABD'nin yeniden tüm Irak'a hakim olması ve olası bir Rusya hamlesinin önüne geçmek içindir**. Emperyalistlerin burada yaşayan çeşitli halk topluluklarını IŞİD'ten kurtarma diye bir dertleri yoktur. Eğer böyle bir dertleri olsa, Musul'da koridor açarak IŞİD çetelerinin Rakka'ya geçmelerine müsaade etmezlerdi.

Musul büyük bir petrol rezervine sahip olmasının yanı sıra, aynı zamanda bir ticaret şehridir de. Musul'un bu özelliğinin yanında burada birçok ulus ve dini etkinliğe mensup topluluklar da yaşamaktadır. Bu bakımdan renkli bir mozaiğe de sahiptir.

Bir Kürt şehri olan Musul, 1916 yılına kadar Osmanlı'nın işgali altında kaldı. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı daha bitmeden bu bölgeyi işgal eden emperyalistler 1916 yılında Sykes-Picot Antlaşması olarak tarihe geçen bir paylaşımla birlikte, Kürdistan parçalanarak bölüşüldü. Bu emperyalist paylaşımla birlikte, Musul önce Fransızlara bırakıldı. Böylece Ortadoğu'da Osmanlı hakimiyeti de sona ermiş oldu. 1920 yılında San Remo anlaşmasıyla Fransa, Musul'u İngiltere'nin denetimine bıraktı. Mondros Mütarekesi, itilaf devletlerine ''güvenlikleri gereği'' istedikleri yeri işgal etme "hakkı" tanıyordu. Buna dayanan İngiltere 1918 yılında burayı askeri olarak işgal edip denetimine aldı. Türkiye'nin yeni kurucuları Kemalistler, Musul'un Osmanlı toprağı olduğunu ve Türkiye'ye bırakılmasını savunmuş, yapılan girişimler sonuç vermeyince 1924 yılında Musul Irak'a bırakılmıştır.

Öteden beri düşünülen senaryo içinde Irak'ın bölüneceği ve bu bölünmede parçalara ayrılacak bir Irak'ta, bölünmenin esas olarak inançlara göre olacağı varsayılmaktadır. Musul operasyonuna katılan ya da katılmak isteyen güçlerin aynı zamanda bunu hedefledikleri bilinmektedir. Musul'da İran'ın Şiilerin, Türkiye'nin Sünni güçlerin hakim olması için çalıştıkları açıktır. ABD ve diğer emperyalist güçler için ise kimin hakim olacağı değil, kimin kendilerinin uşağı olacağı önemlidir. Türk devletinin Musul hayali Osmanlı'nın parçalanmasıyla birlikte, emperyalistlerin Ortadoğu'da yeni kukla devletler kurmaları ve bir Kürt şehri olan Musul'un Irak'a bırakılmasıyla birlikte başlayan ve 80 yıldır bitmeyen bir hayaldir. Bu hayali aynı şekilde Kerkük içinde söz konusudur.

Musul operasyonu başlamadan önce Türkiye'nin "Musul operasyonunda olmalıyız" isteğinin altında esas olarak bu yatmaktadır. Masada olmalıyız istemi olası bir Musul paylaşımında kendilerine pay verilmesinin istenmesi arzusudur. Bunun olmayacağını bildiği için Türk devleti, buradaki Sünni güçleri destekleyerek, bu güçlerin Musul'a hakim olması durumunda söz sahibi olacağını hesaplamaktadır. Irak Başbakanı Abadi ''*Türkiye'nin Musul operasyonuna katılmasına izin vermeyiz, gerekirse Türkiye'yle savaşırız*'' açıklamasıyla, Erdoğan'ın Irak'a kafa tutması depreşen hayallerinin ironik bir şekilde dışa vurumudur. Rusya karşısında yelkenleri indiren Türk devleti, zayıf bir güç karşısında horozlanarak güç gösterisi yapmaktadır.

Tavrımız açık ve net olmalıdır. Tüm işgalci güçler Ortadoğu'dan ve özel olarak da Musul'dan çıkmalıdır. Hiçbir işgalin haklı bir nedeni olamaz. Türk devletinin Musul'a girmesine karşı çıkmalıyız. Bunun bir işgal harekâtı olduğunu her yerde ve her platformda teşhir etmeliyiz.

Suriye'de Cerablus operasyonunda olduğu gibi, Türk devletinin işgalci bir güç olarak, halklar arasında düşmanlık tohumları ekmesine izin verilmemelidir. AKP hükümeti muhalefeti bastırmak, katliamların üstünü örtmek, Darbe Girişimi sonrası herkesi "Fetö"cü ilan ederek binlerce insanın içten atılmasına, tutuklamalara bir şal çekmek, devrimcilere karşı yapılan operasyonlar, katletmeler, Kürt ulusuna karşı başlatılan topyekün savaş, YPG güçlerini bombalarla katledilmesini meşrulaştırmak için milliyetçiliği körükleyerek, gözleri Musul ve Suriye'ye çevirmiş bulunmaktadır. Devrimcilerin görevi bu oyunu bozmak ve gerçekleri halka anlatmaktır. Bunun bir yolu da sokağın diliyle halka çağrı yapmaktır.

Duisburg'ta Ortadoğu politikaları üzerine panel

Duisburg: 23 Ekim tarihinde Partizan-NRW, Duisburg`ta Atılım ve Nav-Dem temsilcilerinin de katılımıyla, emperyalistlerin Ortadoğu politikaları, savaş, işgal, askeri darbe ve olağanüstü hal konuları üzerine panel düzenlendi.

Panelde **Partizan temsilcisi**, ABD emperyalizminin Avrupa, Rusya, Çin ve Japonya'yı Petrol rezervlerinden uzak tutmayı amaçladığını, özellikle Ortadoğu ve Afrika kıtası üzerinde ekonomik ve politik etkinliği olan Çin'in, önünü kesmek amacıyla işgal ve saldırı planlarını gerçekleştirdiğini söyledi. Rojava devrimi üzerine ise; her devrimin bir proleter devrim olmadığını bunun bir ulusal devrim olduğunu belirten temsilci, Suriye'nin kuzeyinde doğan boşluğu iyi değerlendiren Rojava halkının bu devriminin aynı zamanda, demokratik devrimin bazı görevlerini yerine getirdiğini belirtti.

Atılım temsilcisi; AKP'nin 7 Haziran sonrası çöktürme planı ile katliamlar yaparak halkı teslim almak istediğini, Sri Lanka modeli ile 10-15 bin kişiyi katletmeyi hedeflediğini, tek tek tutuklayarak devrimcileri tasfiye etmeyi planladığını söyledi. **Nav-Dem temsilcisi** Türk devletinin bugün Rojava'da işgal konumunda olduğunu ve kantonların birleşmesini engellemek için Cerablus`a girdiğini belirterek DAİŞ-TC işbirliği üzerine vurgu yaptı. Soru ve cevap bölümünün ardından panel sonlandırıldı.

Muharrem Yiğitsoy görev bilincinin adıdır!

Devletinin halka, ilericilere, devrimcilere olanca azgınlığıyla saldırdığı bir sürecin içinden geçiyoruz. Bir yandan işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik saldırılar çeşitli biçim ve boyutlarda devam ederken, son süreçte ön plana çıkan başka bir gerçek de gerilla güçlerine yönelik imha amaçlı saldırıların yoğunlaşıyor olmasıdır. Hiç kuşkusuz ki bu, ülke devrimimizin karakteri gereği ve devletin faşist niteliğinden dolayı “anlaşılırdır”. Devlet faşist ve katliamcı yüzünü her fırsatta gösterir-gösteriyor.

Son süreçte Türkiye Kürdistanı dağlarında yapılan operasyonlar artık neredeyse süreklileşirken özellikle Dersim’de yaşanan operasyonlar ve gerilla kayıpları devletin yönelimini anlamak açısından önemlidir.

Dersim her dönem bu tür saldırı ve operasyonların ve de elbette buna karşı geliştirilen direnişin merkezlerinden biri olmuştur. Bu yüzden Dersim topraklarında savaşın, mücadelede ısrarın, azmin ve inancın sembolü olan şehitlerimizi öne çıkan yönleri ile anlatmak bir de bu açıdan önemlidir. 2 Kasım 2004 tarihinde Dersim’de ölümsüzler kervanına katılan **Muharrem Yiğitsoy** da bu savaş tarihinin mütevazi bir aktörüdür.

Muharrem yoldaş, 1970 yılında Yozgat ili Şefaatli ilçesi Arife köyünde, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş; Kaypakkaya düşüncesi ile ilk teması üniversite yıllarında olmuştur. Üniversite birinci sınıfta TMLGB saflarında örgütlenmiş, mezun olana kadar TMLGB içinde faaliyet yürütmüştür. Mezun olduktan sonra da örgütlü faaliyetini sürdürmüş ve verilen her görevi kabul etmiştir. Bir dönem gazetemizde bir dönem de işçi sınıfı faaliyetinde yer almıştır. 2002’de Karadeniz ve ardından 2004’te Dersim’de gerilla faaliyeti yürütmüş; 2 Kasım 2004 tarihinde de yaşamını yitirmiştir.

Kafa yorma, gözlem yapma, yazma ve Muharrem...

Muharrem yoldaşın örnek alınması gereken yönlerinden biri de okuma ve yazma konusunda kendini yeterli görmeyen ve geliştiren örnek tutumu idi. Saflarımızdaki genel tabloyu bu açıdan değerlendirdiğimizde diyebiliriz ki; uzun bir süredir hemen her vesileyle altını çizdiğimiz hususlardan birisini, araştırma-inceleme yönümüzün zayıflığı ve yazı yazma alışkanlığımızın olmayışı oluşturuyor. Bir kafa yorma, dert edinme işi olan bu husustaki zaafiyetimiz, ilgi derecemizin de ne olduğu hakkında fikir vermektedir. Durum elbette ki bu konuda yeteneğimizin olup olmadığıyla alakalı değildir. Zira biliniyor ki; araştırma ve yazma yeteneği, diğer pek çok olayda olduğu gibi pratikle edinilmekte, uğraş içine girmekle kazanılmaktadır. Bu uğraş içine girmenin en somut hali Muharrem yoldaşın pratikleridir. Muharrem, faaliyet yürüttüğü tüm alanlarda kitle ile süreklilik kazanmış bir ilişkinin önemine uygun hareket etmiş, örneğin Malatya büroda çalıştığı dönemde düzenli olarak köylük bölgeleri gezerek hem gözlemlerde bulunmuş hem de gözlemlerini yazılı hale getirerek kolektife sunmayı bir görev edinmiştir.

Sayfalarımızda neredeyse sürekli kavrayış sorunundan söz ediyor, devamlı araştırmaya ve analize vurgu yapıyor oluşumuz, bu konuda Muharremce bir duruşu sergileyemememizden kaynaklanmaktadır. Çoğunlukla teorik-politik çalışmanın önemine dikkat çekiyoruz. Elimizde hep birileri tarafından ortaya konulan araştırmalar, birileri tarafından yazılan belgeler var. Bizim de bunlara ekleyeceklerimizin olduğunu, bizim de sözümüze ihtiyaç bulunduğunu, özgüne dair sözün yalnızca tarafımızdan söyleneceğinin de farkındayız.

Hangi alan ya da sorunla ilgilensek sözü, araştırmaya, açıklamaya, teorik incelemeye getiriyoruz. Dosya çalışmalarını gündemleştiriyor, yüzleşme ve hesaplaşmayı tartışıyoruz. Bunun kafa yorma, yoğunlaşma sonucu ve illa ki yazmak suretiyle yapılacağını da biliyoruz. Ancak iş bu noktaya geldiğinde eline kalem alanlar ya da klavyenin başına geçenler yalnızca doğrudan sorumlu (zorunlu) görülenler/tutulanlar oluyor. Bir zorunluluk hali olmasa, yazı yazmaktan kaçtığımız kadar hiçbir şeyden kaçmıyoruz.

Aynı kapıya çıkan tavrımız, yazıları okumaya, teorik-politik çalışmaya geldiğinde de kendini gösteriyor. Okumak sıkıyor, her şeyden çok yoruyor bizi. Okuduğumuzu düzeyimiz yetmediği için değil, ilgisizlik nedeniyle anlamıyor, anlamadığımız için çabuk vazgeçiyoruz. Bazı yazılara ya da belgelere “tekrar” hükmüyle, kimisine “gereksiz” algısıyla yaklaşıyor, kendi gerçekliğimize bakmadan ukala bir tavır sergiliyoruz. Tam da bu halimiz kendi gerçekliğimizi ele veriyor…

Kendisi üretmediği gibi üretilenlere yaklaşımın bu “yukarıdan” hali korkutmalı bizi. Politikaya bu denli uzaklık alarm zilleri çaldırmalı. Ne var ki böyle olmuyor ve giderek kendini tüketen bir bilmişlikle durumu idare etmeye çalışıyoruz. Bunun sorumlu olduğumuz alanlardan kitlelere kadar bütün düzlemlerdeki karşılığı, etkisizlik, yetersizlik oluyor; bunun dahi farkına varmayan bir atalet içerisindeyiz.

Bu yoksunluk ve yokluk halinin üreteceği söz de boş oluyor haliyle. Kendini tekrarlayan tarzımızla en geri kitlelere dahi hitap edemez duruma geliyoruz bir süre sonra.

Değişime kendinle başlama ve Muharrem...

Konu ustalarımızın, önderlerimizin yaşamı olduğunda ya bunları hiç bilmiyor ya da okurken “enteresan” bulmakla beraber kendimize model olduklarını unutuyoruz. Örneğin İbrahim yoldaşın okumaya, araştırmaya, kültüre, sanata, edebiyata yoğun ilgi ve tutkusu yalnızca “hoşumuza” gidiyor ama kendimizle ilgisini kuramıyoruz. Kötü bir taklitçi dahi olamıyoruz yani. Böyle olunca kitleyle temasımız, yüksek değerler atfedilen sözlerle cilaladığımız “devrimci faaliyet”le sınırlı kalıyor.

Hayata tek yanlı ve tek yönlü bakıyoruz. Onun için de kendi şekillenişimiz tek yanlı ve tek yönlü oluyor. Bu durumdan çıkmak için gayret sarf etmiyor, bunu sorgulayan bir sürece izin vermeye niyetli görünmüyoruz. Çünkü okuma, bilinçlenme, gelişme düzeyimiz geri. Bunların farkına varmanın anahtarını suya attığımız için girdiğimiz kısır döngüden de çıkamıyoruz.

Ancak bu tablonun tersine çevrilmesinin oldukça zengin ve değerli örneklerine sahibiz. Özgür bir dünyanın harcı olarak toprağa düşenlerimizi andığımız bu anlamlı günlerde şehit yoldaşlarımızdan öğrenmeliyiz.

Yoldaşlarımız emekçi halkımıza ulaşmak için tüm olanakları seferber ederek bu uğurda canlarını verdiler. Onlar, zulme ve sömürüye karşı birer meşale olarak aramızdan ayrıldı. Bu meşaleyi daha da harlamalı ve ileri taşımalıyız. Şehitlerimizin idealleri için. Düşleri gerçeğe dönüştürmek için…

(**Bir yoldaşı**)

Almanya'dan TC'ye istihbarat kolaylığı:

ATİK tutsaklarının savunma yazışmaları Türkiye'deki tercümanlara veriliyor!

H. Merkezi: ATİK'li tutsakların yargılandığı Bavyera Mahkemeleri Türk devletine korunması gereken savunma avukatlarının yazışmalarına ulaşma imkanı sağlıyor. Savunma avukatları yaptıkları açıklama ile yargılamaya ara verilmesi ve bu durumun detaylı olarak açıklığa kavuşturulmasını talep ediyor.

ATİK'e dönük **15 Nisan 2015** tarihinde Almanya merkezli gerçekleştirilen ve eşzamanlı olarak Fransa, İsviçre ve Yunanistan'da da yapılan operasyonun ardından TKP/ML yönetici ve üyeleri oldukları iddiasıyla yargılanan 10 devrimcinin mahkemesi sürerken, açığa çıka kimi bilgiler Almanya devletinin TC devletine istibarat sağladığını doğruluyor. Konu ile ilgili açıklama yapan ATİK'li tutsakların avukatları, savunma olarak kendilerinin bu davada ciddi kısıtlamalara maruz kaldıklarını, müvekkilleri ile ancak bir camlı bölmenin arkasından görüşebildiklerini ve ayrıca tüm savunma yazışmalarının bir kontrol hakimi tarafından incelendiğini aktardılar. Yaptıkları araştırmalar sonucunda yazışmaları inceleyen hakimin hukuk kurallarını ihlal ederek yazışmaların kopyalarını Türkiye'de bulunan tercümanlara gönderdiğini belirten avukatlar, bir yıldan daha fazla bir süre içerisindeki savunma yazışmalarının Almanya'da sayıları kesin olarak tespit edilemeyen tercüman ve diğer kişilerin eline geçtiğini öğrendiklerini de söylüyorlar.

"MİT'in edinmiş olma ihtimali yüksek"

Savunma yazışmalarının bir kontrol hakimi tarafından kontrol edilmesi talimatının CMK'nun 148 maddesi 2. Paragrafına dayandırıldığını, yani CMK'nun 129/a ve b maddesine göre (yabancı) bir terörist örgüte üye olmak suçlaması yapılıyorsa bu uygulamanın hayata geçirilebileceğini belirten avukatlar, "*Hukuk devleti açısından oldukça tartışılır olan düzenleme savunma avukatları tarafından bu davada birçok kereler başarısız bir şekilde hedef alınmıştır. Savunmanın bu düzenleme ile bağlantılı olarak, üçüncü kişilerin yazışmaların içeriği hakkında bilgi edinebilecekleri çekinceleri şimdi dramatik bir şekilde doğrulanmıştır*" dedi.

Yazışmalar için tercümanların ve tercüme bürolarının hakimler tarafından görevlendirildiğini söyleyen avukatlar "*Yetkili kontrol hakimleri tercümanın savunma belgelerinin gizliliğini ve güvenirliliğini koruması gerektiği ile ilgili olarak kısmi de olsa herhangi bir önlem almış değildirler. Halbuki yasa kontrol hakimini bu durumda yükümlü tutmaktadır. Böylece çevirilerin yapılması için resmi olarak yetkilendirilmiş tercümanların yanı sıra, bilakis susma yükümlülüğü olmayan tercümanlar da görevlendirilmiştir. Halihazırda hala tercüme bürolarında çevirisi yapılmış savunma yazışmalarının kopyaları bulunmaktadır. En azından bir durumda yazışmalar masraflar gerekçeleri nedeni ile Türkiye'de iki tercümana devamla iletilmiştir.*"

MİT'in oldukça yaygın bilgi edinme ağı ve yine Türk makamlarının internet ve postayı tamamen kontrol etmeleri gerçekliğine ve bunun da Almanya tarafından bilindiğine dikkat çeken avukatlar "*Politik olarak oldukça yüksek duyarlılığa sahip olan bu davada savunma ile sanıklar arasında yapılan yazışmaların içeriği hakkında Türk güvenlik güçleri için oldukça ilginç olan dava ile bilgileri edinmiş olmaları ihtimali yüksektir*" dediler. "*Bu bilgiler ile sanıklara ve Türkiye'de bulunan akraba ve yakınlarına karşı başka davaların açılması için kullanılabilir. Ve yine bu bilgilerin Alman güvenlik makamları ile sıkı işbirliği (hala devam etmektedir ki) yapılıyor olması nedeni ile tekrar federal kriminal dairesine ve federal başsavcılığa geri aktarılabilir*" diyen avukatlar, yeniden Münih Yüksek Eyalet Mahkemesi'ne başvurarak savunma yazışmalarının tamamen nasıl bir işleme tabi tutulduklarının tespit ve belirlenmesine kadar davaya ara verilmesini ve yine kontrol hakimi talimatının kaldırılmasını talep ettiklerini belirttiler.

Behrens: "Hukuk devleti ilkeleri ayaklar altında"

Yargılanan tutsaklardan Müslüm Elma'nın avukatı Von der Behrens konu ile ilgili şu açıklamayı yaptı: "*Böylece akla gelebilecek en kötü endişeler onaylanmıştır. Masraflar gerekçe gösterilerek en temel hukuk devleti ilkeleri ayaklar altına alınıp, Türk ve Alman güvenlik makamlarına sıkı bir şekilde korunması gereken savunma belgelerine ulaşmaları sağlanmaktadır. Bu durumda müvekkilim için Münih Yüksek Eyalet Mahkemesi'nde adil bir yargılamanın yapılması güvencesi yoktur.*"

"Düzenlemenin bir bütün olarak kaldırılması gerek"

Tutsak Yeni Kadın üyesi Dr. Banu Büyükavcı'nın savunma avukatı Dr. Peer Stolle ise "*Bu durum bize kontrol hâkimi talimatının hayat bulması ancak zanlı ve savunma merciinin temel savunma haklarından muaf edilmesi ile mümkündür. Bu nedenle bu düzenlemenin bir bütün olarak kaldırılmasını gerektirmektedir. Münih Yüksek Eyalet Mahkemesi'nde süren bu davada adil bir yargılamanın görülmesi mümkün değildir*" dedi.

ATİK'li tutsaklar için eylemler sürüyor

Münih: 29 Ekim Cumartesi günü ATİK üyelerinin yargılandığı Münih Eyalet Yüksek Mahkemesi önünde Frankfurt ATİK tutsakları ile Dayanışma Platformu tarafından dayanışma ve protesto eylemi gerçekleştirildi. Eylemde ATİF, MLPD, AGİF, Frankfurt Kadın Grubu **ve** Ineterventionistische Linke adına konuşmalar yapıldı. Etkinlikte ayrıca Özgür Alman Gençliği (FDJ) adına bir temsilci dayanışma mesajını sundu. Münih şehir meclisi Sol Parti temsilcisi Çetin Oraner ve Avusturya Yeşiller Partisi Milletvekili Berivan Aslan konuşma gerçekleştirdi. ILPS temsilcisinin konuşmasının ardından Jose Maria Sison'un mektubunu okudu.

Mahkemeye gelen **YKP/ML temsilcisi** Gregori'nin sağlık durumundan kaynaklı mahkeme binası önünde dinlenmesine polisin izin vermemesi kitlenin tepkisine neden oldu. Polisin bu tavrı protesto edildi. Polis etkinlikteki ses seviyesine müdahale etmekten de geri durmadı. Belli bir ses seviyesini geçmemesini isteyen polisin bu tavrı yine mikrofondan protesto edildi.

Mahkeme hapishaneye taşınıyor

Ortaya çıkan tercüme skandalı vesilesiyle davanın düşmesi yönünde savunma avukatları tarafından önceki duruşmada verilen önerge bu duruşmada reddedildi. Verilen reddin ardından avukatlar, müvekkilleri ile görüşme yönünde talepte bulundular. Mahkemeye sunulan delillerin aslının mahkemeye sunulması yönünde sunulan dilekçe kabul edildi. Duruşma 7 Kasım'a ertelendi.

Kasım ayı içerisinde duruşmaların Stadelhaim Hapishanesine taşınacağı öğrenilen bir bilgiydi. 17 milyona mal olan ve Stadel Hapishanesine yapılan duruşma salonunun 14 Kasım sonrası faaliyete geçeceği ve duruşmaların 1 4 Kasım itibariyle bu salona taşınacağı belirtiliyor. Yapılan duyurularda bir sonraki dayanışma mitinginin 25 Kasım'da olacağı vurgulandı. Yeni Kadın tarafından düzenlenecek ve birçok kadın kurumu tarafından desteklenen mitinge çağrı yapıldı.

EMPERYALİZM VE ORTADOĞU-2-

ATİK dava tutsaklarından Müslüm Elma'nın savunmasının "Emperyalizm ve Ortadoğu" başlıklı bölümünden alınmıştır.

Emperyalizm bulaşıcı bir hastalık gibidir. Girdiği her yerde kıyım ve yoksulluk üretir. Ulusal-dinsel ve mezhepsel çelişkileri kışkırtarak, ezilen halklar arasında haksız savaşlar yaratır. İran-Irak Savaşı, Lübnan'da yaşanan iç çatışmalar, Irak'ta yıllardır süren iç savaş ve Filistin halkının bitmeyen dramının sorumlusu başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist güçler ve bölgedeki uşak yönetimlerdir. Bu ölüm ve zulüm makineleri daha büyük kıyımlar için Ortadoğu'ya silah satıyorlar. Başta petrol olmak üzere diğer zenginlik kaynaklarını önemli oranda denetiminde tutuyorlar. Deyim yerindeyse, yeni göç dalgaları yaratıyorlar. Yoksulluk ordusuna yeni ordular katıyorlar. Tüm bunları da "demokrasi", "özgürlük" söylemleri eşliğinde gerçekleştiriyorlar. Ortadoğu halkları emperyalistlerin "demokrasi" ve "özgürlük" söylemlerinin pratik karşılığının ne olduğunu bugün yaşayarak görüyor. Görünen o ki; bölgede bu sömürü ve zulüm çarkının kısa vadede ortadan kalkmasının nesnel koşulları da zayıf. Bölge halklarının birleşmesinden çok, yeni ayrışmaların ortaya çıkma ihtimalleri gün geçtikçe artıyor.

Gelinen aşamada şu tehlikeler görülmek zorundadır: **Birincisi**; emperyalist güçlerin IŞİD denilen katil sürüsüne karşı "savaşıyoruz" propagandası, emperyalist merkezlerdeki işçi ve emekçilerin, bu işgallere karşı sessiz kalmasına ve hatta belli oranda destek sunmasına neden olmaktadır. **İkincisi**; tam da buna paralel olarak ezen ve ezilenlerin savaşımı yerine dinsel ve mezhepsel temelde bölünmelerin ve savaşların da bu eksene oturtulması çabası somut bir olgu haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bu, ezilen halklar için, emperyalist kölelik ilişkisinin daha da derinleşmesi anlamına gelmektedir. Başta emperyalist merkezlerdeki işçi ve emekçiler olmak üzere tüm ezilen halklar buna karşı çıkmalıdır. Dinsel ve mezhepsel temelde savaşlar, ayrılıklar ezilen halkların demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine saplanan bir hançer gibidir. Bu temelde yürütülen savaşlarda akan kan mazlumların kanı olacaktır. Kazanan ezilen dünya halkları değil, emperyalistler olacaktır.

Emperyalist merkezlerde ve Ortadoğu'da oluşan bu tehlikeleri biraz somutlayacak olursak; IŞİD'in uygulamış olduğu karşı-devrimci pratik şahsında, emperyalist merkezlerde Müslüman halklara karşı belli oranda bir tepki, bir önyargı da oluşmuş durumdadır. Ortadoğu'da ise, Şii ve Sünni mezhepler temelinde var olan çelişkiler daha bir derinleşmektedir.

Örneğin; Suudi Arabistan öncülüğünde Aralık 2015 yılında 14 devlet temsilcisinin katıldığı "**Teröre Karşı İslam İttifakı**" toplantısı Riyad'da gerçekleşti. Burada kastedilmeye çalışılan IŞİD'e karşı mücadeledir. Oysa IŞİD ile çatışmaların en yoğun yaşandığı ülkeler Suriye ve Irak'tır. Bu ülkeleri İran da aktif olarak desteklemektedir. Ama bu toplantıya bu ülkeler çağrılmamıştır. Çünkü, yapılan toplantı Sünni mezhebine mensup ülke yönetimlerini kapsayan bir toplantıdır. Nitekim Suudi Yönetimi'nin Suriye muhalefetinin arkasında olduğu ve yine mezhepsel duruşa uygun olarak Irak Kürdistan Bölgesel Başkanı Mesud Barzani'yle de ilişkilerin geliştirilmeye çalışıldığı bilinmektedir. Keza, faşist Türk devleti bu oluşuma destek sunduğunu açıklamada gecikmedi. Kaldı ki, Erdoğan ve çetesi baştan itibaren IŞİD vb. karşı-devrimci güçlere yukarıdaki düşünüş tarzına uygun olarak destek sundular. "Teröre" karşı mücadele iddiasıyla toplantıya ön ayak olan Suudi Arabistan ise, IŞİD'e Suriye'de en büyük ekonomik desteği sunan ülkedir. Katar da aynı desteği sunmuştur. Türk devletinin desteğiyle bu katil sürüsü yurtsever Kürt halkına, devrimci ve demokrat güçlere karşı katliamlar yaptılar. Amed, Suruç, Ankara vb. tüm katliamların altında IŞİD'in imzası vardı. Destekleyicisi ve yönlendiricisi de Türk İstihbaratıdır.

Aslında faşist Türk devleti uluslararası mahkemelerde işlemiş olduğu bu insanlık suçundan dolayı yargılanması gerekirken; bugün IŞİD'e karşı mücadele ettiklerini iddia edenlerin yanında duruyor. Uluslararası emperyalist burjuvaların ikiyüzlü politikaları, ezilen dünya halklarına karşı işlemiş oldukları suçlar, TC gibi uşak yönetimlerin suçlarını örtbas etmeye elverişlidir. Çünkü sonuç itibariyle, suç ortağıdırlar. Aynı bataklıkta üruyorlar, aynı bataklıktan besleniyorlar.

Aksi takdirde IŞİD'in yaratılmasına ve gelişmesine ön ayak olan Suudi Arabistan, Katar, Türkiye'deki faşist ve gerici yönetimlerin, gerçek manada IŞİD'le mücadele edemeyeceklerini başta ABD emperyalizmi olmak üzere, Batılı emperyalist devletler bilmiyor mu? Tabii ki biliyorlar, faşist Türk devletine sınırlarını kontrol etmede daha duyarlı olması gerektiği noktasında yapılan uyarılar bir itiraf niteliğindedir. Dahası R. T. Erdoğan'ın "bombalar Avrupa'nın başkentlerinde de patlayacaktır" türündeki her açıklamasının ardında bu ülkelerde şeriatçı/IŞİD bombaları patlatılmaktadır. Bu durum, organik bir ilişkinin ve suç ortaklığının başka bir göstergesidir.

Nitekim Batılı duyarlı tüm güçler yapılan bu işbirliğinin farkındalar. Erdoğan ve çetesine karşı bu konuda derin bir güvensizlik duymaktadırlar. Tabii ki bu tepkinin haklı bir zemini vardır. Paris sokaklarını kan gölüne çeviren bu gerici anlayışın temsilcileri, direkt ve dolaylı yoldan yukarıda altını çizdiğimiz devletlerden destek gördüler. Bu devletler bugün sözüm ona yarattıkları "terörist" odağa karşı Batılı emperyalistlerle aynı masadalar. Ama IŞİD'e karşı en kahramanca mücadeleyi yürüten Kürt halkının temsilcileri Alman mahkemelerinde yargılanıp mahkum edilmektedir. Yine Türkiyeli sosyalistler-devrimciler benzeri saldırılarla karşı karşıya kalmaktadır. Tüm bunlar bize neyi gösteriyor?

Tüm bunlar bize emperyalistlerin ve uşaklarının esas hedeflerinin yurtsever-devrimci ve sosyalist güçleri olduğunu gösteriyor. Tüm gerici odaklar şu veya bu şekilde sonuç itibariyle uluslararası emperyalist güçlerin çıkarlarına uygun olarak konumlanırlar. Bu karşı-devrimci cepheye kan taşırlar. Dönemsel olarak çıkarlarından dolayı aralarında yaşanan çatışmalar yukarıdaki gerçeği değiştirmez. Sorun ezilenler, devrimciler, sosyalistler olunca bütün haydutlar aynı yöne bakar. (**Devam edecek**)

Hedef sınır güvenliği mi? Yoksa Kürtler mi?

Ortadoğu'daki rol kapma savaşında kendi sınırlarından uzaklaşıp, Ortadoğu'nun içine girmeye başladıkça TC'nin çıkmazları da büyümeye devam edecektir.

TC devleti yaz aylarının sonlarına doğru Fırat Kalkanı Operasyonunu başlattı. Operasyonun amacını sınırlarının güvenliğinin alınması olarak açıklayan TC, kısa sürede gerçek amacını ortaya çıkarttı.

Suriye'deki iç savaşın başladığı günden bu yana TC devleti çeşitli şekillerle bu savaşa müdahil oldu. Geçtiğimiz senelerde Suriye'deki cihatçı çeteleri gerek el altından gerekse de açıktan destekleyerek savaşa müdahil olan devlet, en son olarak başlattığı Fırat Kalkanı operasyonuyla savaşa açıktan dahil oldu. Devletin Suriye'deki savaşa başından beri temas etmesinin en önemli sebeplerinden birisini hiç kuşku yok ki Kürt ulusunun Rojava'daki kazanımları oluşturmaktadır.

Özellikle de Kobanê'nin IŞİD'den temizlenip, Cizirê kantonuyla birleştirilmesinden sonra Kürtlerin bu kazanımları TC devleti açısından açık bir tehdit biçimini aldı diyebiliriz. Efrin kantonunun da diğer kantonlarla birleşmesinden korkan devlet sık sık tehditlerini dile getirdi. "Fırat kırmızı çizgimizdir" söylemleriyle tehditler savuran devlet, YPG ve SDG'nin Fırat'ın batısına geçip Menbiç şehrini IŞİD'den temizlemesinin ardından operasyonun başlangıç düğmesine bastı. Devlet kendi eğittiği ÖSO gruplarıyla birlikte Cerablus ve Azez'i anlaşmalı bir şekilde IŞİD'den devraldı. Sınırlarının IŞİD'le komşu olan tarafını tamamen ele geçiren TC devleti, yönünü hızlıca Kürt kazanımlarına çevirdi.

Musul operasyonuna dahil edilmediği için kuyruğunu kıstırıp, yüzünü Fırat operasyonuna çeviren devlet bu sefer de YPG ile sıcak çatışmalara girdi. Musul operasyonuna dahil olamayınca Ortadoğu sahasında oyun dışı kalmak istemeyen TC dikkatini tamamen Rojava'ya çevirdi. Geçtiğimiz günlerde Efrin kantonunu savaş uçaklarıyla bombalayan TC, aynı şekilde Menbiç şehrindeki güçlerle de sıcak çatışmaya girdi.

Azez ve Cerablus arasını işgal eden devlet hedefini bu sefer de El Bab şehrine çevirdi. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde katılmış olduğu açılış töreninde dile getirdiği *"El Bab'a inmeyin diyorlar. Mecburuz, ineceğiz. Niye? Çünkü burada terörden arındırılmış bir bölgeyi hazırlamamız lazım"* diyerek amacının kapsamının daha büyük olduğunun sinyallerini de vermiş oldu. Aynı konuşmada dile getirdiği *"Koalisyon güçleri, eğer beraber hareket etmeye hazır olurlarsa Rakka'da da IŞİD'e karşı gereğini yapacağız. Ama PYD ile veya YPG ile beraber değil. Amerika, koalisyon güçleri, beraber. Terör örgütlerini yanımıza almayacağız"* sözleriyle de Rakka operasyonunda da bulunacağını belirtti.

Musul'da istediğini bulamayıp eli boş dönen TC, köşeye sıkışan hayvan misali Ortadoğu'da ki son kozunu kullanmaya çalışıyor. Bunun için Suriye'de sürdürdüğü işgali uzun bir süre daha devam ettireceği gözüküyor. Ayı şekilde Rakka operasyonuna katılacağını söylemesine rağmen ABD'nin, operasyona sahada önemli bir güç konumuna gelmiş YPG'yi de dahil etmek zorunda kalması işi daha da çıkmaza sokacağa benziyor.

Ortadoğu'daki rol kapma savaşında kendi sınırlarından uzaklaşıp, Ortadoğu'nun içine girmeye başladıkça TC'nin çıkmazları da büyümeye devam edecektir.

Partizan okurları Kartal Köprüsüne pankart astı

İstanbul: 26 Nisan'da Özgür Gelecek çalışanları ve Partizan okurlarına yönelik operasyonla tutuklanan ve bu süreçte tüm devrimci tutsaklar gibi tecrit, işkence gibi baskılardan "nasibini" alan 4 Tutsak Partizan'ın ilk duruşmaları 3 Kasım'da Çağlayan Adliyesinde görülecek. Dava öncesi Partizan okurları çağrı için Kartal Köprüsü'nde "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**" yazılı pankart astılar.

Esenyurt'ta gazete dağıtımı gerçekleştirildi

İstanbul: OHAL ile birlikte faşist diktatörlüğün halk kitlelerine dayattığı "tam biat" politikasına karşı mahallelerde çalışmalar sürüyor. Özellikle Kürt ve Alevi kesimlerin yoğun olduğu bölgeleri hedef haline getiren devlet, buralarda yaptığı çeşitli saldırılar ile halkı baskı altına alıp sindirmek istiyor.

Buna karşın mahallelerde yürütülen gazete dağıtımı çalışmaları ile halkın haber alması, gerçekleri takip etmesi sağlanıyor. Esenyurt'ta birçok mahallede yürütülen toplu gazete dağıtımı ile halka giden Yeni Demokrat Gençlik okurları, başta gençler olmak üzere halk ile yaptığı sohbetlerle süreç hakkında bilgilendirmelerde bulundu. Mahallelerde ev ziyaretleri de gerçekleştiren YDG okurları, YDG, YDK ve Partizan dergisi dağıtımı da yaparak 2 günlük dağıtımın ardından haftalık çalışmasını sonlandırdı.

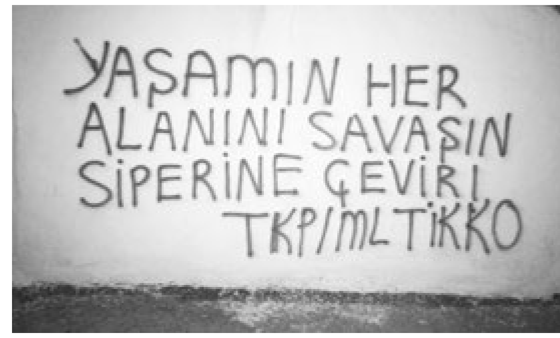
Beylikdüzü ve Avcılar'da Özgür Gelecek dağıtımı

İstanbul: OHAL ile birlikte artan baskı ve sindirme politikalarına karşın Beylikdüzü Gürpınar, Yakuplu Mahallelerinde, Avcılar'da Özgür Gelecek gazetesi ve Partizan dergisi dağıtımı yapıldı. Dağıtımda direnişini sürdüren belediye işçileri de ziyaret edildi.

Beylikdüzü'nde gerçekleştirilen Özgür Gelecek gazetesi ve Partizan dergisi dağıtımı sırasında, okurlarımıza ev ziyaretlerinde bulunarak güncel gelişmeler üzerine sohbet edildi. Ortadoğu ve Kürt meselesi üzerine yoğunlaşan tartışmaların ardından Avcılar belediye işçileri ziyaret edildi, burada gazete dağıtımı ve sohbetler gerçekleştirdi.

Militanlardan OHAL'e karşı yazılama

H. Merkezi: TKP/ML militanları İstanbul-Gazi Mahallesi'nde başta Proletarya Partisi şehitleri olmak üzere tüm devrim şehitleri anısına ve devletin yaratmaya çalıştığı korku politikalarına karşı yazılama gerçekleştirdi. Elimiz e-posta yoluyla ulaşan habere göre açıklama yapan militanlar "*Şehitlerimiz kavga demektir. Onlar kararlılığımız ve inancımızın anıtı, zaferimizin teminatıdır*" dediler. TKP/ML militanları, tüm örgütlü güçleriyle sürdürdüğü savaşımı daha da boyutlandıracağını, umut kırma saldırıları karşısında umut olmayı başaracağını vurguladı.

"Biz de sizin inancınızla yürüyeceğiz bu yolda"

H. Merkezi: 22 Ekim 2015'de Dersim'in Pulur ilçesinde bulunan Şahverdi köyünde TC askerleriyle girdikleri çatışmada ölümsüzleşen **Özgüç Yalçın** ve **Cengiz İçli** ile 20 Ekim 1997'de Amasya Taşova'da TC askerinin pususu sonucu şehit düşen **Özgür Kemal Karabulut** mezarları başında anıldılar.

Ankara

Özgür Kemal Karabulut (Bakış) Karşıyaka Mezarlığı'nda bulunan mezarı başında yoldaşları tarafından anıldı. Mezar başında, Özgür Kemal Karabulut şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ankara'da Partizan okurları tarafından düzenlenen eylemde konuşan annesi **Sultan Karabulut**, "*Özgür seni unutmayacağız. Seni yaşatmak, bize bıraktığın bayrağı layıkıyla taşımaktır. Biz de senin inancınla yürüyeceğiz bu yolda. Dökülen kanlarınızın hesabını soracağız*" dedi.

Anmanın ardından ayrıca Karşıyaka Mezarlığı'nda bulunan Ulucan Hapishanesi'nde '99 ölüm orucunda şehit düşen devrimciler **İsmet Kavaklıoğlu**, **Mahir Emsalsiz**, **Önder Gençaslan**'ın mezarları da ziyaret edildi.

Mersin

Cengiz İçli (Ünal) katledilişinin 1. yılında ailesi ve yoldaşları tarafından Mersin'de mezarı başında anıldı. 23 Ekim günü Cengiz (Ünal) İçli'nin mezarı başında yapılan anmada, devrim ve komünizm şehitleri adına saygı duruşunda duruldu. Saygı duruşunda "Vartinik'de bir köm" şiiri okundu. Ardından hep bir ağızdan Ünal'ın sevdiği şiirler ve türküler okundu. Türkülerin ve şiirlerin ardından Cengiz İçli'nin çayı çok sevmesi anısına mezarına çay döküldü. Anma söylenen ezgilerle anma sona erdi.

Dersim

Özgüç Yalçın (Sefkan) katledilişinin 1.yılında ailesi, dostları ve yoldaşları tarafından Xozat ilçesinde bulunan mezarı başında anıldı. Devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşuyla başlayan anmada, "Vartinik'te bir köm" şiiri okundu.

Partizan adına yapılan konuşmada devletin saldırı ve katliamlarını artırdığı bir dönemde saldırılar karşısında mücadeleyi büyütmenin önemi üzerine duruldu. Tam da böylesi bir dönemde günü şehitleri anıp, onların mücadelelerine daha fazla sarılmanın günü olduğu vurgusu yapıldı.

Şahverdi şehitleri şahsında devrim ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzlüğe uğurlanan şehitlerin, geride kalanlara devrettiği mücadele bayrağını daha fazla göklere taşımak için şehitlerin mücadeledeki mütevazı ve kararlı duruşlarından öğrenmek gerektiğine değinildi. Özgüç'ün ailesi adına yapılan konuşmalarda Özgüç ile ilgili yaşanılan anılar paylaşılarak, Özgüç'ün sahip olduğu dirençen kişiliğinin, yaşamındaki kararlarında belirleyici etkisine değinildi. Mezar anması alkışlarla sona erdi. Özgüç'ün mezarı başında sevdiği türküler çalındı.

Avrupa yakasındaki YDG'liler toplantı gerçekleştirdiler

İstanbul: İstanbul Avrupa Yakası Yeni Demokrat Gençlik, OHAL ile birlikte doruğa ulaşan, halk kitlelerini baskısı altına alan faşist diktatörlük karşısında nasıl bir yol örgütlenmesi gerektiğine dair toplantı gerçekleştirdi.

Geçtiğimiz hafta YDG tarafından duyurulan "OHAL'de Direnmeli" kampanyasına dair de tartışmaların yürütüldüğü toplantıda, kampanyanın süreç içerisindeki öneminden ve nasıl örgütlenmesi gerektiğinden bahsedildi.

Kampanyanın ardından yıl sonunda yapılacak olan konferansa dair konuşan YDG'liler, eğitim çalışmasının önemi üzerine de tartışma yürüttüler. Ardından şovenizmin arttığı böylesi bir süreçte, bunu yıkmanın ve Kürt halkı ile böylesi süreçlerde bir arada olmanın öneminden bahsedildi.

Kadın mücadelesine dair var olan erk zihniyetin mücadele önündeki olumsuz etkisi üzerine de konuşan YDG'liler, bir örgütün bel kemiğini oluşturan kesimin kadınlar olduğuna, daha fazla kadını örgütlemenin ancak bu erk zihniyetten daha fazla arınmakla mümkün olduğu üzerine tartıştılar. LGBTİ+ kesimlere yönelik var olan homofobik saldırılara karşı da konuşan YDG'liler, cinsel ayrımcılığı körükleyen sebeplere odaklanılması ve buna karşı çözümler üretilmesi üzerine konuşuldu.

YDG'liler, eğitim çalışması için planlamalar yaptıktan sonra, son olarak alanlara dair tartışmalarla toplantıyı sonlandırdı.

Nisan Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. **YAYGIN SÜRELİ ISSN: 2148-7367** **Yönetim yeri:** İskenderpaşa Mh. Horhor Caddesi No: 70/1 D: 04 Fatih/İstanbul Tel: 0212 531 83 06
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü: Aslı Ceren ASLAN **Baskı:** Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 **e-posta**: nisanyayimcilik@hotmail.com

AKP halkın iradesini teslim alamayacak!

DBP'li belediyelere yönelik kayyum saldırılarıyla Kürt halkının iradesini yok etmeye çalışan TC devletinin saldırıları Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları **Gültan Kışanak** ve **Fırat Anlı**'nın 25 Ekim günü akşam saatlerinde gözaltına alınmasıyla sürüyor. Amed başta olmak üzere birçok ilde iradesine sahip çıkmak için sokağa çıkan halk, polisin yoğun ablukası ve saldırıları ile karşılaştı.

Kürt siyasetinin tasfiyesine yönelik devletin saldırı hamlelerinden biri olarak Amed Büyükşehir Belediyesi'ne kayyum hazırlığı saldırısı Kürt halkı üzerinde büyük bir öfke yarattı. İmha-inkar politikalarının seçilmiş belediyekerdeki uygulama biçimi olan kayyum atamaları, siyasi soykırım operasyonlarının etkili bir silahı haline dönüşmüş durumda. Buna karşın protesto gösterilerini engellemek için Kürt illerinde interneti kesen devlet gerçekliği kapı kapı dolaşarak halkla bütünleşen bir siyaset geleneği karşısında hükümsüz kalmaktadır. Amed'de neredeyse sokaktaki her insanın başına bir polis diken devlet, halkın HDP'nin yanında yer almadığı yalanıyla, bu hükümsüzlüğü tersine çevirmek istese de, yalanların bir ömrü olduğunu unutmaktadır. Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları Gültan Kışanak ve Fırat Anlı'nın gözaltına alınmasını protesto eylemleri ise sürüyor.

Amed

Amed Büyükşehir Belediyesi eşbaşkanlarının gözaltına alınması ve belediye binasına baskın düzenlenmesini protesto etmek amacıyla Amed halkı 26 Ekim günü belediye önüne akın etti. Polisin bina çevresini abluka altına alması nedeniyle Lise Caddesi üzerinde toplanan kitleye polis saldırdı. Polisin saldırıya hazırlanması üzerine HDP milletvekilleri Feleknas Uca, Besime Konca ve Ayşe Acar Başaran TOMA'nın önüne geçti. Kalkan ve copları ile vekillerin üzerine yürüyen polisler, Uca, Konca ve Başaran'ı darp etti

29 Ekim günü ise Kongra Jinên Azad (KJA) tarafından Dönem Sözcüsü Ayla Akat Ata'nın ve Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Gültan Kışanak'ın gözaltına alınmasını protesto etmek amacıyla düzenlenmek istenen basın açıklamasına polis saldırdı. Açıklamaya katılmak üzere aralarında DTK Eşbaşkanı Leyla Güven, DBP Eş Genel Başkanı Sebahat Tuncel, Belediye Eşbaşkanları ve Barış Annelerinin de içerisinde olduğu yüzlerce kadın KJA önüne bir araya geldi. Kadınların etrafını ablukaya alan polis, basın açıklamasına izin vermeyeceklerini söyledi. Kadınlar açıklamalarını yapacaklarını, kadınlara özel engeller çıkarıldığını söyleyerek, KJA önünde kalmaya devam etti. Polisler kadınlara saldırarak darp etti.

Wan

HDP ve DBP il örgütlerinin çağrısıyla 27 Ekim günü Sanat Sokağı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi, Kışanak ve Anlı'nın serbest bırakılmasını istedi. Eyleme Wan Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Bekir Kaya ve HDP Milletvekili Lezgin Botan da katıldı. Eylemde "Baskılar bizi yıldıramaz" ve "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek" sloganları atıldı. HDP İl Yöneticisi **Yunus Parin** yaptığı açıklamada, "*Halkın meşru iradesini tanımayan bir hükümet asla meşru olamaz*" dedi.

İstanbul

Galatasaray Meydanı'nda 26 Ekim günü, HDK İstanbul İl Meclisi, HDP İstanbul İl Örgütü ve DBP İstanbul İl Örgütü tarafından polisin yoğun ablukası altında gerçekleştirilen eylemde "**Belediyeler halkındır. Halkın iradesi teslim alınamaz**" pankartı açıldı. Belediyelere kayyum atanması ve belediye eşbaşkanlarının gözaltına olmasına karşı oturma eylemine geçen kitleye polis tarafından oturma eyleminin devam etmesi halinde müdahale edileceği duyuruldu. Polisin saldırı tehditlerine karşılık basın açıklaması ile sürdürülen eylemde HDP adına **Müge Akman** açıklama yaptı.

Eski HDP İstanbul milletvekili **A. Levent Tüzel** ise, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası demokratik hakların bir bir ortadan kaldırıldığına dikkat çekti. HDP İstanbul İl Eşbaşkanı **Doğan Erbaş**, "*Yapılan sıradan bir gözaltı değil, halkın iradesine yönelik saldırıdır*" dediği konuşmasında bir düşman hukuku ile karşı karşıya olduklarını belirtti. HDP Beyoğlu İlçe Eşbaşkanı **Gülsen Biter**, yapılan gözaltıların hukuksuz ve keyfi olduğunu dile getirdi.

İzmir

Konak Sümerbank önünde 26 Ekim günü HDP açıklama gerçekleştirdi. İzmir il eş başkanı **Mahfuz Güleryüz**, tüm İzmir halkını darbeye karşı durmaya çağırdı. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan kitle, alanda bulunan kolluk güçlerinin sözlü tacizine uğradı.

27 Ekim günü ise İzmir Alsancak Meydanı'nda Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. HDP İzmir İl örgütlülüğü adına açıklama yapan **Gülay Bilici**, 15 Temmuz'da yaşanan başarısız darbe girişimi ardından toplumdaki darbe karşıtlığını fırsat bilen AKP hükümetinin, 8 Haziran'da yaptığı sivil darbeyle birlikte faşist uygulamalarla birlikte halkın iradesini hiçe saydığını vurguladı. Açıklamanın ardından oturma eylemi ile eylem sonlandırıldı.

Adana

HDP'nin İnönü Parkı'nda 27 Ekim günü gerçekleştirdiği eyleme HDK, Barış Anneleri, MKM, MEYADER temsilcilerinin yanı sıra çok sayıda kişi katıldı. Eylemde konuşan İl Eş Başkanı Hüseyin Beyaz, gözaltıların Amed Büyükşehir Belediyesi'ne kayyum atamanın bir hazırlığı olduğunu ifade etti. Beyaz, AKP'nin savaşı adım adım derinleştirdiğini kaydetti. Açıklama sonrası kitle oturma eylemine geçip eylemini alkış ve sloganlarla sonlandırdı.

Aydın/Didim

Didim'de HDP ilçe binası önünde yapılan basın açıklamasına **Partizan**, **ESP** ve **HDP** katıldı. Polisin yoğun ablukası altında yapılan eylemde sık sık "Baskılar bizi yıldıramaz", "Direne Kazanacağız" gibi sloganlar atıldı.

İRTİBAT BÜROLARI: Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal (0 216 652 21 41) **Ankara:** Ataç 1 sokak 13/4 Yenişehir (0 312 433 10 23) **İzmir:** Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Kemeraltı (0 232 484 72 83) **Bursa:** Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 524 Osmangazi (0 224 225 15 05) **Mersin:** Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz **Erzingan:** Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 (0 446 223 45 82) **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya (0049) 203 40 85 01 (Faks: 0049 203 40 69 16)